

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

L 65

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 57

5 marca 2014

Spis treści

I Akty ustawodawcze

DYREKTYWY

- ★ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/27/UE z dnia 26 lutego 2014 r. zmieniająca dyrektywy Rady 92/58/EEG, 92/85/EEG, 94/33/WE, 98/24/WE oraz dyrektywę 2004/37/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w celu dostosowania ich do rozporządzenia (WE) nr 1272/2008 w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin..... 1

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 204/2014 z dnia 20 lutego 2014 r. rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę [Aceituna de Mallorca / Aceituna Mallorquina / Oliva de Mallorca / Oliva Mallorquina (ChNP)] 8
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 205/2014 z dnia 4 marca 2014 r. ustanawiające jednolite warunki wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1260/2013 w sprawie statystyk europejskich w dziedzinie demografii odnośnie do podziałów danych, terminów przekazywania danych oraz zmian danych ⁽¹⁾ 10
- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 206/2014 z dnia 4 marca 2014 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 601/2012 w odniesieniu do współczynników ocieplenia globalnego dla gazów innych niż CO₂ ⁽¹⁾ 27

Cena: 4 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 207/2014 z dnia 4 marca 2014 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw	29
--	----

ZALECENIA

2014/117/UE:

- ★ **Zalecenie Komisji z dnia 3 marca 2014 r. dotyczące ustanowienia i realizacji planów produkcji i wprowadzenia do obrotu zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1379/2013 w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury** 31

2014/118/UE:

- ★ **Zalecenie Komisji z dnia 3 marca 2014 r. w sprawie monitorowania śladów bromowanych opóźniaczy spalania w żywności ⁽¹⁾** 39

REGULAMINY WEWNĘTRZNE

- ★ **Regulamin wewnętrzny** 41

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

I

(Akty ustawodawcze)

DYREKTYWY

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY 2014/27/UE

z dnia 26 lutego 2014 r.

zmieniająca dyrektywy Rady 92/58/EWG, 92/85/EWG, 94/33/WE, 98/24/WE oraz dyrektywę 2004/37/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w celu dostosowania ich do rozporządzenia (WE) nr 1272/2008 w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 153 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

po konsultacji z Komitetem Regionów,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 153 Traktatu Parlament Europejski i Rada mogą przyjąć, w drodze dyrektyw, minimalne wymogi mające na celu zachęcanie do ulepszeń, w szczególności w środowisku pracy, w celu zagwarantowania wyższego poziomu ochrony zdrowia i bezpieczeństwa pracowników. W dyrektywach tych powinno się unikać wprowadzania utrudnień w tworzeniu i rozwijaniu małych i średnich przedsiębiorstw oraz hamowania ich potencjału tworzenia miejsc pracy. Normy dotyczące zdrowia i bezpieczeństwa nie powinny być postrzegane jako ograniczenia, ponieważ mają one charakter praw podstawowych i należy je stosować bez wyjątku we wszystkich sektorach rynku pracy i we wszystkich rodzajach przedsiębiorstw, bez względu na ich wielkość.
- (2) Art. 31 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej stanowi, że każdy pracownik ma prawo do

warunków pracy szanujących jego zdrowie, bezpieczeństwo i godność.

- (3) W rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 ⁽³⁾ ustanowiono nowy system klasyfikacji i oznakowania substancji i mieszanin w Unii, opierający się na globalnie zharmonizowanym systemie klasyfikacji i oznakowania chemikaliów (GHS) na szczeblu międzynarodowym, który to system został przyjęty w ramach Europejskiej Komisji Gospodarczej ONZ.
- (4) Dyrektywy Rady 92/58/EWG ⁽⁴⁾, 92/85/EWG ⁽⁵⁾, 94/33/WE ⁽⁶⁾, 98/24/WE ⁽⁷⁾ i dyrektywa 2004/37/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁸⁾ zawierają odniesienia do wcześniej istniejącego systemu klasyfikacji i oznakowania. Należy zatem zmienić wspomniane dyrektywy w celu dostosowania ich do nowego systemu ustanowionego w rozporządzeniu (WE) nr 1272/2008.

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin, zmieniające i uchylające dyrektywy 67/548/EWG i 1999/45/WE oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 (Dz.U. L 353 z 31.12.2008, s. 1).

⁽⁴⁾ Dyrektywa Rady 92/58/EWG z dnia 24 czerwca 1992 r. w sprawie minimalnych wymagań dotyczących znaków bezpieczeństwa i/lub zdrowia w miejscu pracy (dziewiąta dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG) (Dz.U. L 245 z 26.8.1992, s. 23).

⁽⁵⁾ Dyrektywa Rady 92/85/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie wprowadzenia środków służących wspieraniu poprawy w miejscu pracy bezpieczeństwa i zdrowia pracownic w ciąży, pracownic, które niedawno rodziły, i pracownic karmiących piersią (dziesiąta dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG) (Dz.U. L 348 z 28.11.1992, s. 1).

⁽⁶⁾ Dyrektywa Rady 94/33/WE z dnia 22 czerwca 1994 r. w sprawie ochrony pracy osób młodych (Dz.U. L 216 z 20.8.1994, s. 12).

⁽⁷⁾ Dyrektywa Rady 98/24/WE z dnia 7 kwietnia 1998 r. w sprawie ochrony zdrowia i bezpieczeństwa pracowników przed ryzykiem związanym ze środkami chemicznymi w miejscu pracy (czternasta dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG) (Dz.U. L 131 z 5.5.1998, s. 11).

⁽⁸⁾ Dyrektywa 2004/37/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie ochrony pracowników przed zagrożeniem dotyczącym narażenia na działanie czynników rakotwórczych lub mutagenów podczas pracy (szósta dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy Rady 89/391/EWG) (Dz.U. L 158 z 30.4.2004, s. 50).

⁽¹⁾ Dz.U. C 204 z 9.8.2008, s. 47.

⁽²⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 lutego 2014 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 20 lutego 2014 r.

- (5) Zmiany są niezbędne w celu zapewnienia dalszej skuteczności tych dyrektyw. Celem niniejszej dyrektywy nie jest zmiana zakresu tych dyrektyw. Niniejsza dyrektywa ma na celu utrzymanie, a nie obniżenie, przewidzianego w tych dyrektywach poziomu ochrony pracowników. Jednak z uwagi na dokonujący się postęp techniczny dyrektywy te powinny podlegać okresowemu przeglądowi zgodnie z art. 17a dyrektywy Rady 89/391/EWG⁽¹⁾, aby zapewnić spójność przepisów i właściwy poziom ochrony zdrowia i bezpieczeństwa, w przypadku gdy w środowisku pracy występują stwarzające zagrożenie substancje i mieszaniny chemiczne. Szczególną uwagę należy zwrócić na pracowników wykonujących zawody, które wymagają częstego kontaktu z substancjami i mieszaninami stwarzającymi zagrożenie.
- (6) Zmiany dyrektywy 92/85/EWG nie dotyczą kwestii substancji i mieszanin stwarzających zagrożenie, mogących niekorzystnie wpływać na płodność pracownic w ciąży lub pracownic, które niedawno rodziły lub które karmią piersią, ponieważ celem niniejszej dyrektywy jest jedynie uaktualnienie odniesień i terminologii określonych w tej dyrektywie. Komisja powinna jednak – uwzględniając najnowszą wiedzę naukową dotyczącą tej kwestii oraz coraz bardziej dokładną klasyfikację tych skutków – rozważyć najbardziej odpowiednie środki odnoszące się do takich skutków.
- (7) Zmiany dyrektyw 92/85/EWG i 94/33/WE powinny dostosować podejście zawarte w tych dyrektywach do brzmienia przyjętego już na mocy dyrektywy 98/24/WE w zakresie, w jakim słowa „substancje sklasyfikowane” w sekcji A pkt 3 lit. a) załącznika I do dyrektywy 92/85/EWG oraz „substancje i preparaty sklasyfikowane” w sekcji I pkt 3 lit. a) załącznika do dyrektywy 94/33/WE zostają zastąpione sformułowaniem „substancje i mieszaniny spełniające kryteria klasyfikacji”. Niniejsza dyrektywa nie nakłada na pracodawców obowiązków w odniesieniu do klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin objętych rozporządzeniem (WE) nr 1272/2008. Niezależnie od tego, czy substancje lub mieszaniny są wprowadzane do obrotu, pracodawca musi przeprowadzić ocenę ryzyka w odniesieniu do wszystkich niebezpiecznych czynników chemicznych zgodnie z dyrektywą 98/24/WE.
- (8) Sekcja I pkt 2 oraz sekcja II pkt 1 załącznika do dyrektywy 94/33/WE zawierają odniesienia do uchylonych dyrektyw 90/679/EWG⁽²⁾ i 90/394/EWG⁽³⁾. Odniesienia te powinny zatem zostać zastąpione odniesieniami do

odpowiednich przepisów dyrektywy 2000/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽⁴⁾ i dyrektywy 2004/37/WE Parlamentu Europejskiego i Rady.

- (9) Zgodnie z art. 154 Traktatu Komisja skonsultowała się z partnerami społecznymi w sprawie możliwego kierunku działania Unii w tej kwestii, a partnerzy społeczni wskazali, że przydatne byłyby wytyczne objaśniające, w szczególności dla małych i średnich przedsiębiorstw.
- (10) W wyniku powyższych konsultacji Komisja stwierdziła, iż działanie Unii jest pożądane, i ponownie skonsultowała się z partnerami społecznymi w sprawie treści proponowanego wniosku, zgodnie z art. 154 Traktatu.
- (11) W następstwie drugiego etapu konsultacji partnerzy społeczni nie poinformowali Komisji o woli rozpoczęcia procesu, którego wynikiem byłoby zawarcie porozumienia, jak przewidziano w art. 155 Traktatu,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Zmiany w dyrektywie 92/58/EWG

W dyrektywie 92/58/EWG wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 1 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do znaków związanych z wprowadzaniem na rynek substancji i mieszanin stwarzających zagrożenie, produktów lub sprzętu, o ile inne przepisy unijne nie czynią do nich odpowiednich odniesień.”;

- 2) w załączniku I sekcja 12 otrzymuje brzmienie:

„12. Tereny, pomieszczenia lub ogrodzone tereny używane do składowania znaczących ilości substancji lub mieszanin stwarzających zagrożenie muszą być oznaczone odpowiednim znakiem ostrzegawczym, zgodnie z sekcją 3.2 załącznika II, lub oznaczone, jak przewidziano w sekcji 1 załącznika III, jeżeli etykietowanie poszczególnych opakowań lub pojemników nie jest odpowiednie do tego celu.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 89/391/EWG z dnia 12 czerwca 1989 r. w sprawie wprowadzenia środków w celu poprawy bezpieczeństwa i zdrowia pracowników w miejscu pracy (Dz.U. L 183 z 29.6.1989, s. 1).

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 90/679/EWG z dnia 26 listopada 1990 r. w sprawie ochrony pracowników przed ryzykiem związanym z narażeniem na działanie czynników biologicznych w miejscu pracy (siódma dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG) (Dz.U. L 374 z 31.12.1990, s. 1).

⁽³⁾ Dyrektywa Rady 90/394/EWG z dnia 28 czerwca 1990 r. w sprawie ochrony pracowników przed zagrożeniem dotyczącym narażenia na działanie czynników rakotwórczych podczas pracy (szósta dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG) (Dz.U. L 196 z 26.7.1990, s. 1).

⁽⁴⁾ Dyrektywa 2000/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 września 2000 r. w sprawie ochrony pracowników przed ryzykiem związanym z narażeniem na działanie czynników biologicznych w miejscu pracy (siódma dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG) (Dz.U. L 262 z 17.10.2000, s. 21).

Jeżeli w sekcji 3.2 załącznika II nie ma równoznacznego znaku ostrzegawczego ostrzegającego przed stwarzającymi zagrożenie substancjami lub mieszaninami chemicznymi, należy stosować odpowiedni piktogram określający rodzaj zagrożenia, określony w załączniku V do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 (*).

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin, zmieniające i uchylające dyrektywy 67/548/EWG i 1999/45/WE oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 (Dz.U. L 353 z 31.12.2008, s. 1).”;

3) w załączniku II sekcja 3.2 wprowadza się następujące zmiany:

a) skreśla się znak ostrzegawczy „Substancja szkodliwa lub drażniąca”;

b) dodaje się następujący przypis odnoszący się do znaku ostrzegawczego „Ogólne niebezpieczeństwo”:

„*** Tego znaku ostrzegawczego nie stosuje się celem ostrzegania przed stwarzającymi zagrożenie substancjami chemicznymi lub mieszaninami stwarzającymi zagrożenie, z wyjątkiem przypadków, gdy znak ostrzegawczy stosowany jest zgodnie z załącznikiem III sekcja 5 akapit drugi w celu oznaczenia magazynów, w których składowane są substancje lub mieszaniny stwarzające zagrożenie.”;

4) w załączniku III wprowadza się następujące zmiany:

a) sekcja 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zbiorniki używane w pracy z użyciem substancji chemicznych lub mieszanin, sklasyfikowanych jako stwarzające zagrożenie według kryteriów odnoszących się do którejkolwiek z klas zagrożenia fizycznego lub zagrożenia dla zdrowia zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1272/2008, oraz pojemniki stosowane do magazynowania takich stwarzających zagrożenie substancji czy mieszanin, a także widoczne rury zawierające lub transportujące stwarzające zagrożenie substancje i mieszaniny muszą być oznakowane odpowiednimi piktogramami określającymi rodzaj zagrożenia lub symbolami zgodnie z tym rozporządzeniem.

Ustęp pierwszy nie ma zastosowania do pojemników używanych w miejscu pracy w krótkich okresach ani do pojemników, których zawartość często się zmienia, pod warunkiem że podjęto alternatywne, odpowiednie środki – w szczególności informowanie lub szkolenia – gwarantujące taki sam poziom ochrony.

Etykiety, o których mowa w akapicie pierwszym, mogą być:

— zastąpione znakami ostrzegawczymi ustanowionymi w załączniku II, przy użyciu tych samych

piktogramów lub symboli. Jeżeli w sekcji 3.2 załącznika II nie ma równoznacznego znaku ostrzegawczego, należy stosować odpowiedni piktogram określający rodzaj zagrożenia, ustanowiony w załączniku V do rozporządzenia (WE) nr 1272/2008,

— uzupełnione dodatkowymi informacjami, takimi jak nazwa lub wzór stwarzającej zagrożenie substancji lub mieszaniny oraz szczegóły dotyczące zagrożenia,

— w przypadku transportu pojemników w miejscu pracy, uzupełnione lub zastąpione znakami mającymi zastosowanie w całej Unii do transportu stwarzających zagrożenie substancji lub mieszanin.”;

b) w sekcji 5 akapity pierwszy i drugi wyraz „niebezpieczne” zostaje zastąpiony wyrazami „stwarzające zagrożenie”, a wyraz „preparaty” wyrazem „mieszaniny”.

Artykuł 2

Zmiany w dyrektywie 92/85/EWG

W załączniku I do dyrektywy 92/85/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1) w sekcji A wprowadza się następujące zmiany:

a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Czynniki biologiczne

Czynniki biologiczne należące do grup ryzyka 2, 3 i 4 w rozumieniu art. 2 akapit drugi pkt 2, 3 i 4 dyrektywy 2000/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (*), w zakresie, w jakim te czynniki lub działania terapeutyczne wymuszone nimi stanowią ryzyko dla kobiet w ciąży i nienarodzonych dzieci, o ile nie są zawarte w załączniku II.

(*) Dyrektywa 2000/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 września 2000 r. w sprawie ochrony pracowników przed ryzykiem związanym z narażeniem na działanie czynników biologicznych w miejscu pracy (siódma dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG) (Dz.U. L 262 z 17.10.2000, s. 21).”;

b) w pkt 3 wprowadza się następujące zmiany:

(i) lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) substancje i mieszaniny spełniające kryteria klasyfikacji zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 (*) w jednej lub kilku z następujących klas lub kategorii zagrożenia wraz z jednym lub kilkoma następującymi zwrotami wskazującymi rodzaj zagrożenia, o ile nie są zawarte w załączniku II:

- mutagenność komórek rozrodczych kategorii 1A, 1B lub 2 (H340, H341),
- rakotwórczość kategorii 1A, 1B lub 2 (H350, H350i, H351),
- szkodliwe działanie na rozrodczość kategorii 1A, 1B lub 2 lub dodatkowa kategoria dla wpływu na laktację lub oddziaływania szkodliwego na dzieci karmione piersią H360, H360D, H360FD, H360Fd, H360Df, H361, H361d, H361fd, H362),
- działanie toksyczne na narządy docelowe po narażeniu jednorazowym kategorii 1 lub 2 (H370, H371),

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin, zmieniające i uchylające dyrektywy 67/548/EWG i 1999/45/WE oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 (Dz.U. L 353 z 31.12.2008, s. 1).”;

(ii) lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) czynniki chemiczne zawarte w załączniku I do dyrektywy 2004/37/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (*);

(*) Dyrektywa 2004/37/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie ochrony pracowników przed zagrożeniem dotyczącym narażenia na działanie czynników rakotwórczych lub mutagenów podczas pracy (szósta dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy Rady 89/391/EWG) (Dz.U. L 158 z 30.4.2004, s. 50).”;

2) sekcja B otrzymuje brzmienie:

„B. Procesy

Procesy przemysłowe wyszczególnione w załączniku I do dyrektywy 2004/37/WE.”.

Artykuł 3

Zmiany w dyrektywie 94/33/WE

W załączniku do dyrektywy 94/33/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) w sekcji I wprowadza się następujące zmiany:

a) w pkt 2 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) Czynniki biologiczne należące do grup ryzyka 3 i 4 w rozumieniu art. 2 akapit drugi pkt 3 i 4

dyrektywy 2000/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (*).

(*) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/54/WE z dnia 18 września 2000 r. w sprawie ochrony pracowników przed ryzykiem związanym z narażeniem na działanie czynników biologicznych w miejscu pracy (siódma dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG) (Dz.U. L 262 z 17.10.2000, s. 21).”;

b) w pkt 3 wprowadza się następujące zmiany:

(i) lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) substancje i mieszaniny spełniające kryteria klasyfikacji zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 (*) w jednej lub kilku z następujących klas lub kategorii zagrożenia wraz z jednym lub kilkoma następującymi zwrotami wskazującymi rodzaj zagrożenia:

— toksyczność ostra, kategoria 1, 2 lub 3 (H300, H310, H330, H301, H311, H331),

— działanie żrące na skórę, kategoria 1A, 1B lub 1C (H314),

— gaz łatwopalny, kategoria 1 lub 2 (H220, H221),

— łatwopalne aerozole, kategoria 1 (H222),

— ciecz łatwopalna, kategoria 1 lub 2 (H224, H225),

— materiały wybuchowe, kategorie »niestabilny materiał wybuchowy« lub materiały wybuchowe podklasy 1.1, 1.2, 1.3, 1.4, 1.5 (H200, H201, H202, H203, H204, H205),

— substancje i mieszaniny samoreaktywne typów A, B, C lub D (H240, H241, H242),

— nadtlarki organiczne typu A lub B (H240, H241),

— działanie toksyczne na narządy docelowe po narażeniu jednorazowym, kategoria 1 lub 2 (H370, H371),

— działanie toksyczne na narządy docelowe po narażeniu powtarzanym, kategoria 1 lub 2 (H372, H373),

— działanie uczulające na drogi oddechowe, kategoria 1, podkategoria 1A lub 1B (H334),

— działanie uczulające na skórę, kategoria 1, podkategoria 1A lub 1B (H317),

- rakotwórczość, kategoria 1A, 1B lub 2 (H350, H350i, H351),
- mutagenność komórek rozrodczych, kategoria 1A, 1B lub 2 (H340, H341),
- szkodliwe działanie na rozrodczość, kategoria 1A lub 1B (H360, H360F, H360FD, H360Fd, H360D, H360Df).

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin, zmieniające i uchylające dyrektywy 67/548/EWG i 1999/45/WE oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 (Dz.U. L 353 z 31.12.2008, s. 1).”;

(ii) skreśla się lit. b);

(iii) skreśla się lit. c);

(iv) lit. d) otrzymuje brzmienie:

„d) substancje i mieszaniny, o których mowa w art. 2 lit. a) ppkt (ii) dyrektywy 2004/37/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (*);

(*) Dyrektywa 2004/37/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie ochrony pracowników przed zagrożeniem dotyczącym narażenia na działanie czynników rakotwórczych lub mutagenów podczas pracy (szósta dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy Rady 89/391/EWG) (Dz.U. L 158 z 30.4.2004, s. 50).”;

2) sekcja II pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Procesy, o których mowa w załączniku I do dyrektywy 2004/37/WE.”.

Artykuł 4

Zmiany w dyrektywie 98/24/WE

W dyrektywie 98/24/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 lit. b) wprowadza się następujące zmiany:

a) ppkt (i) otrzymuje brzmienie:

„(i) każdy środek chemiczny, które spełnia kryteria dotyczące klasyfikacji środków stwarzających zagrożenie w ramach klas zagrożeń fizycznych lub zagrożeń dla zdrowia określonych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 (*) bez

względem to, czy został sklasyfikowany na mocy wspomnianego rozporządzenia;

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin, zmieniające i uchylające dyrektywy 67/548/EWG i 1999/45/WE oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 (Dz.U. L 353 z 31.12.2008, s. 1).”;

b) skreśla się ppkt (ii);

c) ppkt (iii) otrzymuje brzmienie:

„(iii) każdy środek chemiczny, który, mimo iż nie spełnia kryteriów klasyfikacji środków stwarzających zagrożenie zgodnie z lit. b) ppkt (i) niniejszego artykułu, ze względu na jego właściwości fizykochemiczne, chemiczne lub toksyczne oraz sposób, w jaki jest używany lub występuje w miejscu pracy, może stanowić zagrożenie dla bezpieczeństwa i zdrowia pracowników, przy czym odnosi się to także do każdego czynnika chemicznego o określonej dopuszczalnej wartości narażenia zawodowego na mocy art. 3.”;

2) w art. 4 ust. 1 tiret drugie otrzymuje brzmienie:

„— informacje dotyczące bezpieczeństwa i zdrowia, które podawane są przez dostawcę (np. stosowna karta charakterystyki zgodnie z przepisami rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady (*)),

(*) Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. L 396 z 30.12.2006, s. 1).”;

3) w art. 8 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 tiret czwarte otrzymuje brzmienie:

„— otrzymają dostęp do każdej karty charakterystyki przekazanej przez dostawcę zgodnie z art. 31 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Państwa członkowskie mogą podjąć wszelkie konieczne kroki w celu zapewnienia, aby pracodawcy mogli na własną prośbę otrzymać, w pierwszej kolejności od producentów czy dostawców, wszelkie informacje dotyczące środków chemicznych stwarzających zagrożenie, konieczne do zastosowania art. 4 ust. 1 niniejszej dyrektywy, w takim zakresie, w jakim rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 ani rozporządzenie (WE) nr 1272/2008 nie zawiera żadnego obowiązku udostępniania informacji.”.

Artykuł 5

Zmiany w dyrektywie 2004/37/WE

W dyrektywie 2004/37/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W odniesieniu do azbestu, którego dotyczy dyrektywa 2009/148/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (*), przepisy niniejszej dyrektywy obowiązują zawsze, gdy są bardziej korzystne dla bezpieczeństwa i higieny pracy.

(*) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/148/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony pracowników przed ryzykiem związanym z narażeniem na działanie azbestu w miejscu pracy (Dz.U. L 330 z 16.12.2009, s. 28).”;

2) w art. 2 wprowadza się następujące zmiany:

a) lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) »czynnik rakotwórczy« oznacza:

(i) substancję lub mieszaninę, która spełnia kryteria klasyfikacji jako czynnik rakotwórczy kategorii 1A lub 1B, określony w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1272/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady (*);

(ii) substancję, mieszaninę lub proces, o których mowa w załączniku I do niniejszej dyrektywy, a także substancję lub mieszaninę powstałą w wyniku procesu, o którym mowa w tym załączniku;

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r.

w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin, zmieniające i uchylające dyrektywy 67/548/EWG i 1999/45/WE oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 (Dz.U. L 353 z 31.12.2008, s. 1).”;

b) lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) »mutagen« oznacza:

substancję lub mieszaninę, która spełnia kryteria klasyfikacji jako substancja działająca mutagennie na komórki rozrodcze kategorii 1A lub 1B, określoną w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1272/2008;”;

3) w art. 4 ust. 1 wyraz „preparatem” zastępuje się wyrazem „mieszaniną”;

4) w art. 5 ust. 2 wyraz „preparatem” zastępuje się wyrazem „mieszaniną”;

5) w art. 6 lit. b) wyraz „preparatów” zastępuje się wyrazem „mieszanin”;

6) w tytule załącznika I wyraz „preparatów” zastępuje się wyrazem „mieszanin”.

Artykuł 6

Transpozycja

1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej do dnia 1 czerwca 2015 r. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 7

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

*Artykuł 8***Adresaci**

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 26 lutego 2014 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

M. SCHULZ

Przewodniczący

W imieniu Rady

D. KOURKOULAS

Przewodniczący

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 204/2014

z dnia 20 lutego 2014 r.

rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę [Aceituna de Mallorca / Aceituna Mallorquina / Oliva de Mallorca / Oliva Mallorquina (ChNP)]

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (UE) nr 1151/2012 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 52 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje,

- (1) Zgodnie z art. 50 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 wniosek Hiszpanii o rejestrację nazwy „Aceituna de Mallorca” / „Aceituna Mallorquina” / „Oliva de Mallorca” / „Oliva Mallorquina” został opublikowany w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej ⁽²⁾.

- (2) Ponieważ do Komisji nie wpłynęło żadne oświadczenie o sprzeciwie zgodnie z art. 51 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, nazwa „Aceituna de Mallorca” / „Aceituna Mallorquina” / „Oliva de Mallorca” / „Oliva Mallorquina” powinna zostać zarejestrowana,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Nazwa wymieniona w załączniku do niniejszego rozporządzenia zostaje zarejestrowana.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 lutego 2014 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Dacian CIOLOȘ
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 276 z 25.9.2013, s. 17.

ZAŁĄCZNIK

Produkty rolne przeznaczone do spożycia przez ludzi wymienione w załączniku I do Traktatu:

Klasa 1.6. Owoce, warzywa i zboża świeże lub przetworzone

HISZPANIA

Aceituna de Mallorca / Aceituna Mallorquina / Oliva de Mallorca / Oliva Mallorquina (ChNP)

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 205/2014**z dnia 4 marca 2014 r.****ustanawiające jednolite warunki wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1260/2013 w sprawie statystyk europejskich w dziedzinie demografii odnośnie do podziałów danych, terminów przekazywania danych oraz zmian danych****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1260/2013 z dnia 20 listopada 2013 r. w sprawie statystyk europejskich w dziedzinie demografii ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 3 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem (UE) nr 1260/2013 ustanowiono wspólne ramy prawne opracowywania, tworzenia i rozpowszechniania statystyk europejskich dotyczących ludności i zdarzeń ruchu naturalnego.
- (2) Aby dane dotyczące ludności i zdarzeń ruchu naturalnego dostarczane przez państwa członkowskie zgodnie z wymogami rozporządzenia (UE) nr 1260/2013 były wysokiej jakości, porównywalne i spójne, oraz aby umożliwić sporządzanie wiarygodnych ogólnounijnych przeglądów, dane te należy przedstawiać w podziale.
- (3) Dane powinny więc być przekazywane Komisji w podziale według jednostek terytorialnych zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1059/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 roku w sprawie ustalenia wspólnej klasyfikacji Jednostek Terytorialnych do Celów Statystycznych (NUTS) ⁽²⁾.
- (4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Europejskiego Systemu Statystycznego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1**Przedmiot**

Niniejszym rozporządzeniem ustanawia się jednolite warunki dotyczące podziału danych, wymagane rozporządzeniem (UE) nr 1260/2013, oraz dotyczące terminów przekazywania danych i zmian danych.

Artykuł 2**Definicje**

Zastosowanie mają definicje ustanowione w rozporządzeniu (UE) nr 1260/2013. Dodatkowo dla celów niniejszego rozporządzenia mają zastosowanie następujące definicje:

⁽¹⁾ Dz.U. L 330 z 10.12.2013, s. 39.

⁽²⁾ Dz.U. L 154 z 21.6.2003, s. 1.

- a) „wiek” w danym dniu (moment odniesienia lub data zdarzenia) oznacza okres czasu między datą urodzenia a danym dniem, wyrażony w latach ukończonych;
- b) „kraj urodzenia” danej osoby oznacza kraj (w jego obecnych granicach, o ile informacja taka jest dostępna), w którym matka danej osoby miała miejsce zamieszkania w momencie urodzenia tej osoby, lub, jeżeli jest to niemożliwe do ustalenia, kraj (w jego obecnych granicach, o ile informacja taka jest dostępna), w którym odbył się poród;
- c) „kraj urodzenia matki” oznacza „kraj urodzenia” matki;
- d) „obywatelstwo” oznacza szczególną więź prawną między daną osobą a jej państwem, nabytą poprzez urodzenie lub naturalizację, czy to w drodze deklaracji, wyboru, małżeństwa lub w inny sposób zgodny z prawem krajowym;
- e) „kolejność urodzenia” oznacza kolejność porządkową urodzenia żywego dziecka w relacji do wszystkich poprzednich urodzeń żywych dzieci przez tę samą matkę;
- f) „miesiąc zdarzenia (urodzenia/zgonu)” oznacza miesiąc kalendarzowy, w którym nastąpiło dane zdarzenie;
- g) „rok urodzenia” oznacza rok kalendarzowy, w którym nastąpiło urodzenie;
- h) „państwo członkowskie” oznacza państwo będące członkiem Unii Europejskiej pod koniec roku odniesienia.

Artykuł 3**Sposób podziału i tabele statystyczne**

Sposób podziału danych, które mają być przekazywane Komisji (Eurostatowi) na mocy rozporządzenia (UE) nr 1260/2013, określono w załączniku I.

Tabele statystyczne, które mają być przekazywane Komisji (Eurostatowi), określono w załączniku II.

Artykuł 4**Terminy**

1. Co roku państwa członkowskie przekazują Komisji (Eurostatowi) tymczasowe dane dotyczące liczby ludności ogółem, liczby urodzeń żywych ogółem oraz liczby zgonów ogółem na poziomie krajowym, zgodnie z opisem w pkt 1 załącznika II, w ciągu sześciu miesięcy od zakończenia roku odniesienia.

2. Co roku państwa członkowskie przekazują Komisji (Eurostatowi) dane na poziomie krajowym i regionalnym, zgodnie z opisem w pkt 2 załącznika II, oraz związane z nimi standardowe metadane referencyjne (zgodnie z definicją struktury metadanych określoną dla struktury metadanych Euro SDMX) dla roku odniesienia w ciągu 12 miesięcy od zakończenia roku odniesienia.

3. Co roku państwa członkowskie przekazują Komisji (Eurostatowi) tymczasowe dane miesięczne dotyczące liczby urodzeń żywych ogółem oraz liczby zgonów ogółem, zgodnie z opisem w pkt 3 załącznika II, które to dane obejmują przynajmniej pierwsze sześć miesięcy roku odniesienia, do dnia 30 listopada tego samego roku odniesienia.

Artykuł 5

Korekty danych

1. Państwa członkowskie informują Komisję (Eurostat) o każdej planowanej korekcie danych dostarczonych na mocy

art. 4 ust. 2 nie później niż tydzień przed ukazaniem się zmienionych danych w danym państwie członkowskim.

2. Państwa członkowskie przekazują wszelkie skorygowane dane Komisji (Eurostatowi) nie później niż tydzień po ukazaniu się tych danych.

3. Państwa członkowskie zapewniają zgodność wszelkich skorygowanych danych przedstawionych Komisji (Eurostatowi) z całym zestawem danych przekazanych na mocy art. 4 ust. 2.

Artykuł 6

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 4 marca 2014 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

POZIOMY I KATEGORIE PODZIAŁU DANYCH

Poniższe poziomy i kategorie podziału są używane do zdezagregowania danych statystycznych wymaganych na mocy rozporządzenia (UE) nr 1260/2013.

W kategorii „Nieustalony” powinno znajdować się mniej niż 5% przypadków kategorii „Ogółem” w ramach tej samej kategorii.

1. **Wiek**

Wiek	Poziom ogólny	Poziom szczegółowy
Identyfikacja	AGE.L	AGE.H
(0)	Ogółem	Ogółem
(1)	poniżej 5 lat	
(1.1)		poniżej 1 roku
(1.2)		1 rok
(1.3)		2 lata
(1.4)		3 lata
(1.5)		4 lata
(2)	5–9 lat	
(2.1)		5 lat
(2.2)		6 lat
(2.3)		7 lat
(2.4)		8 lat
(2.5)		9 lat
(3)	10–14 lat	
(3.1)		10 lat
(3.2)		11 lat
(3.3)		12 lat
(3.4)		13 lat
(3.5)		14 lat
(4)	15–19 lat	
(4.1)		15 lat
(4.2)		16 lat
(4.3)		17 lat
(4.4)		18 lat
(4.5)		19 lat

Wiek	Poziom ogólny	Poziom szczegółowy
Identyfikacja	AGE.L	AGE.H
(5)	20–24 lat	
(5.1)		20 lat
(5.2)		21 lat
(5.3)		22 lata
(5.4)		23 lata
(5.5)		24 lata
(6)	25–29 lat	
(6.1)		25 lat
(6.2)		26 lat
(6.3)		27 lat
(6.4)		28 lat
(6.5)		29 lat
(7)	30–34 lat	
(7.1)		30 lat
(7.2)		31 lat
(7.3)		32 lata
(7.4)		33 lata
(7.5)		34 lata
(8)	35–39 lat	
(8.1)		35 lat
(8.2)		36 lat
(8.3)		37 lat
(8.4)		38 lat
(8.5)		39 lat
(9)	40–44 lat	
(9.1)		40 lat
(9.2)		41 lat
(9.3)		42 lata
(9.4)		43 lata
(9.5)		44 lata

Wiek	Poziom ogólny	Poziom szczegółowy
Identyfikacja	AGE.L	AGE.H
(10)	45–49 lat	
(10.1)		45 lat
(10.2)		46 lat
(10.3)		47 lat
(10.4)		48 lat
(10.5)		49 lat
(11)	50–54 lat	
(11.1)		50 lat
(11.2)		51 lat
(11.3)		52 lata
(11.4)		53 lata
(11.5)		54 lata
(12)	55–59 lat	
(12.1)		55 lat
(12.2)		56 lat
(12.3)		57 lat
(12.4)		58 lat
(12.5)		59 lat
(13)	60–64 lat	
(13.1)		60 lat
(13.2)		61 lat
(13.3)		62 lata
(13.4)		63 lata
(13.5)		64 lata
(14)	65–69 lat	
(14.1)		65 lat
(14.2)		66 lat
(14.3)		67 lat
(14.4)		68 lat
(14.5)		69 lat

Wiek	Poziom ogólny	Poziom szczegółowy
Identyfikacja	AGE.L	AGE.H
(15)	70–74 lat	
(15.1)		70 lat
(15.2)		71 lat
(15.3)		72 lata
(15.4)		73 lata
(15.5)		74 lata
(16)	75–79 lat	
(16.1)		75 lat
(16.2)		76 lat
(16.3)		77 lat
(16.4)		78 lat
(16.5)		79 lat
(17)	80–84 lat	
(17.1)		80 lat
(17.2)		81 lat
(17.3)		82 lata
(17.4)		83 lata
(17.5)		84 lata
(18)	85–89 lat	
(18.1)		85 lat
(18.2)		86 lat
(18.3)		87 lat
(18.4)		88 lat
(18.5)		89 lat
(19)	90–94 lat	
(19.1)		90 lat
(19.2)		91 lat
(19.3)		92 lata
(19.4)		93 lata
(19.5)		94 lata

Wiek	Poziom ogólny	Poziom szczegółowy
Identyfikacja	AGE.L	AGE.H
(20)	95–99 lat	
(20.1)		95 lat
(20.2)		96 lat
(20.3)		97 lat
(20.4)		98 lat
(20.5)		99 lat
(21)	100 lat i więcej (*)	
(21.1)		100 lat
(21.2)		101 lat
(21.3)		102 lata
(21.4)		103 lata
(21.5)		104 lata
(21.6)		105 lat
(21.7)		106 lat
(21.8)		107 lat
(21.9)		108 lat
(21.10)		109 lat
(21.11)		110 lat i więcej (**)

(*) Podział według pięcioletnich grup wieku (AGE.L) wymagany jest dla kategorii aż do „100 lat i więcej”, jednak Eurostat upowszechnia dane w podziale według pięcioletnich grup wieku tylko do kategorii „90 lat i więcej” (poziom NUTS 3).

(**) Podział według pojedynczych roczników wieku (AGE.H) wymagany jest dla kategorii aż do „110 lat i więcej”, jednak Eurostat upowszechnia dane w podziale według pojedynczych roczników wieku tylko do kategorii „100 lat i więcej” (poziom krajowy i poziomy NUTS 2).

Nie używa się kategorii „Nieustalony”. Przypadki, w których „Wiek” jest nieustalony, rozszacowuje się przy użyciu najlepszych krajowych metod szacunkowych.

2. Wiek matki

Wiek matki	Poziom ogólny	Poziom szczegółowy
Identyfikacja	AGM.L	AGM.H
(0)	Ogółem	Ogółem
(1)	14 lat lub mniej	14 lat lub mniej
(2)	15–19 lat	
(2.1)		15 lat
(2.2)		16 lat

Wiek matki	Poziom ogólny	Poziom szczegółowy
Identyfikacja	AGM.L	AGM.H
(2.3)		17 lat
(2.4)		18 lat
(2.5)		19 lat
(3)	20–24 lata	
(3.1)		20 lat
(3.2)		21 lat
(3.3)		22 lata
(3.4)		23 lata
(3.5)		24 lata
(4)	25–29 lat	
(4.1)		25 lat
(4.2)		26 lat
(4.3)		27 lat
(4.4)		28 lat
(4.5)		29 lat
(5)	30–34 lata	
(5.1)		30 lat
(5.2)		31 lat
(5.3)		32 lata
(5.4)		33 lata
(5.5)		34 lata
(6)	35–39 lat	
(6.1)		35 lat
(6.2)		36 lat
(6.3)		37 lat
(6.4)		38 lat
(6.5)		39 lat
(7)	40–44 lata	
(7.1)		40 lat
(7.2)		41 lat

Wiek matki	Poziom ogólny	Poziom szczegółowy
Identyfikacja	AGM.L	AGM.H
(7.3)		42 lata
(7.4)		43 lata
(7.5)		44 lata
(8)	45–49 lat	
(8.1)		45 lat
(8.2)		46 lat
(8.3)		47 lat
(8.4)		48 lat
(8.5)		49 lat
(9)	50 lat i więcej	50 lat i więcej
(99)	Nieustalony	Nieustalony

3. Kraj urodzenia

Kraj urodzenia	Podział
Identyfikacja	COB.M
(0)	Ogółem
(1)	Osoba urodzona w danym kraju
(2)	Osoba urodzona za granicą
(2.1)	Osoba urodzona w innym państwie członkowskim
(2.2)	Osoba urodzona poza UE
(9)	Nieustalony

4. Kraj urodzenia matki

Kraj urodzenia matki	Podział
Identyfikacja	CBM
(0)	Ogółem
(1)	Osoba urodzona w danym kraju
(2)	Osoba urodzona za granicą
(2.1)	Osoba urodzona w innym państwie członkowskim
(2.2)	Osoba urodzona poza UE
(9)	Nieustalony

5. Kraj obywatelstwa

Kraj obywatelstwa	Podział
Identyfikacja	COC.M
(0)	Ogółem
(1)	Obywatelstwo krajowe
(2)	Obywatelstwo innego kraju
(2.1)	Obywatelstwo innego państwa członkowskiego
(2.2)	Obywatelstwo kraju niebędącego członkiem UE
(3)	Bezpaństwowiec
(9)	Nieustalony

Osobę posiadającą obywatelstwo dwóch lub więcej krajów klasyfikuje się do jednego kraju, określanego według następującej kolejności:

- kraj zgłaszający; lub
- jeśli dana osoba nie posiada obywatelstwa kraju zgłaszającego – inne państwo członkowskie; lub
- jeśli dana osoba nie posiada obywatelstwa innego państwa członkowskiego – inne państwo spoza Unii Europejskiej.

W przypadkach podwójnego obywatelstwa, kiedy oba kraje są członkami Unii Europejskiej, ale żaden z nich nie jest krajem zgłaszającym, państwa członkowskie określają, do którego kraju należy przypisać daną osobę.

6. Kraj obywatelstwa matki

Kraj obywatelstwa matki	Podział
Identyfikacja	CCM
(0)	Ogółem
(1)	Obywatelstwo krajowe
(2)	Obywatelstwo innego kraju
(2.1)	Obywatelstwo innego państwa członkowskiego
(2.2)	Obywatelstwo kraju niebędącego członkiem UE
(3)	Bezpaństwowiec
(9)	Nieustalony

Wyjaśnienia techniczne jak przy temacie „kraj obywatelstwa”.

7. Obszar geograficzny

Obszar geograficzny	Poziom ogólny	Poziom średnio szczegółowy	Poziom szczegółowy
Identyfikacja	GEO.L	GEO.M	GEO.H
Klasyfikacja NUTS	NUTS poziom 0 (terytorium kraju)	Wszystkie oznaczenia geograficzne poziomu NUTS 2 lub region statystyczny	Wszystkie oznaczenia geograficzne poziomu NUTS 3 lub region statystyczny
(99999)		Nieustalony	Nieustalony

Stosuje się wersję klasyfikacji NUTS lub regionów statystycznych obowiązującą na koniec roku odniesienia.

8. Kolejność urodzenia (biologiczna)

Kolejność urodzenia	Podział
Identyfikacja	LBO
(0)	Ogółem
(1)	Pierwsze
(2)	Drugie
(3)	Trzecie
(4)	Czwarte lub kolejne
(9)	Nieustalona

W przypadku porodu wielorakiego każde żywo urodzone dziecko liczone jest oddzielnie. Nie uwzględnia się przypadków urodzeń martwych, a liczba niezależna jest od faktu, czy wszystkie żywe urodzenia to dzieci małżeńskie czy pozamałżeńskie, urodzone w trwających czy zakończonych usankcjonowanych prawem związkach oraz niezależnie od faktu, czy w dniu będącym dniem odniesienia żywo urodzone dzieci żyją czy nie oraz czy mieszkają z matką.

9. Miesiąc zdarzenia (urodzenia/zgonu)

Miesiąc zdarzenia (urodzenia/zgonu)	Podział
Identyfikacja	MOC
(0)	Ogółem
(1)	Styczeń
(2)	Luty
(3)	Marzec
(4)	Kwiecień
(5)	Maj
(6)	Czerwiec
(7)	Lipiec
(8)	Sierpień
(9)	Wrzesień
(10)	Październik
(11)	Listopad
(12)	Grudzień
(99)	Nieustalony

10. Płeć

Płeć	Podział
Identyfikacja	PŁEĆ
(0)	Ogółem
(1)	Męska
(2)	Żeńska

Nie używa się kategorii „Nieznana”. Przypadki, w których „Płeć” jest nieznana, rozszacowuje się przy użyciu najlepszych krajowych metod szacunkowych.

11. Rok urodzenia

Rok urodzenia	Podział
Identyfikacja	YOB.H
(0)	Ogółem
(1)	Rok odniesienia
(2)	Rok odniesienia – 1
(3)	Rok odniesienia – 2
(4)	Rok odniesienia – 3
(5)	Rok odniesienia – 4
(6)	Rok odniesienia – 5
(7)	Rok odniesienia – 6
(8)	Rok odniesienia – 7
(9)	Rok odniesienia – 8
(10)	Rok odniesienia – 9
(11)	Rok odniesienia – 10
(12)	Rok odniesienia – 11
(13)	Rok odniesienia – 12
(14)	Rok odniesienia – 13
(15)	Rok odniesienia – 14
(16)	Rok odniesienia – 15
(17)	Rok odniesienia – 16
(18)	Rok odniesienia – 17
(19)	Rok odniesienia – 18
(20)	Rok odniesienia – 19
(21)	Rok odniesienia – 20
(22)	Rok odniesienia – 21
(23)	Rok odniesienia – 22
(24)	Rok odniesienia – 23
(25)	Rok odniesienia – 24
(26)	Rok odniesienia – 25
(27)	Rok odniesienia – 26
(28)	Rok odniesienia – 27

Rok urodzenia	Podział
Identyfikacja	YOB.H
(29)	Rok odniesienia – 28
(30)	Rok odniesienia – 29
(31)	Rok odniesienia – 30
(32)	Rok odniesienia – 31
(33)	Rok odniesienia – 32
(34)	Rok odniesienia – 33
(35)	Rok odniesienia – 34
(36)	Rok odniesienia – 35
(37)	Rok odniesienia – 36
(38)	Rok odniesienia – 37
(39)	Rok odniesienia – 38
(40)	Rok odniesienia – 39
(41)	Rok odniesienia – 40
(42)	Rok odniesienia – 41
(43)	Rok odniesienia – 42
(44)	Rok odniesienia – 43
(45)	Rok odniesienia – 44
(46)	Rok odniesienia – 45
(47)	Rok odniesienia – 46
(48)	Rok odniesienia – 47
(49)	Rok odniesienia – 48
(50)	Rok odniesienia – 49
(51)	Rok odniesienia – 50
(52)	Rok odniesienia – 51
(53)	Rok odniesienia – 52
(54)	Rok odniesienia – 53
(55)	Rok odniesienia – 54
(56)	Rok odniesienia – 55
(57)	Rok odniesienia – 56
(58)	Rok odniesienia – 57
(59)	Rok odniesienia – 58
(60)	Rok odniesienia – 59

Rok urodzenia	Podział
Identyfikacja	YOB.H
(61)	Rok odniesienia – 60
(62)	Rok odniesienia – 61
(63)	Rok odniesienia – 62
(64)	Rok odniesienia – 63
(65)	Rok odniesienia – 64
(66)	Rok odniesienia – 65
(67)	Rok odniesienia – 66
(68)	Rok odniesienia – 67
(69)	Rok odniesienia – 68
(70)	Rok odniesienia – 69
(71)	Rok odniesienia – 70
(72)	Rok odniesienia – 71
(73)	Rok odniesienia – 72
(74)	Rok odniesienia – 73
(75)	Rok odniesienia – 74
(76)	Rok odniesienia – 75
(77)	Rok odniesienia – 76
(78)	Rok odniesienia – 77
(79)	Rok odniesienia – 78
(80)	Rok odniesienia – 79
(81)	Rok odniesienia – 80
(82)	Rok odniesienia – 81
(83)	Rok odniesienia – 82
(84)	Rok odniesienia – 83
(85)	Rok odniesienia – 84
(86)	Rok odniesienia – 85
(87)	Rok odniesienia – 86
(88)	Rok odniesienia – 87
(89)	Rok odniesienia – 88
(90)	Rok odniesienia – 89
(91)	Rok odniesienia – 90
(92)	Rok odniesienia – 91

Rok urodzenia	Podział
Identyfikacja	YOB.H
(93)	Rok odniesienia – 92
(94)	Rok odniesienia – 93
(95)	Rok odniesienia – 94
(96)	Rok odniesienia – 95
(97)	Rok odniesienia – 96
(98)	Rok odniesienia – 97
(99)	Rok odniesienia – 98
(100)	Rok odniesienia – 99
(101)	Rok odniesienia – 100
(102)	Rok odniesienia – 101
(103)	Rok odniesienia – 102
(104)	Rok odniesienia – 103
(105)	Rok odniesienia – 104
(106)	Rok odniesienia – 105
(107)	Rok odniesienia – 106
(108)	Rok odniesienia – 107
(109)	Rok odniesienia – 108
(110)	Rok odniesienia – 109
(111)	Rok odniesienia – 110 lub wcześniej (*)

(*) Podział według pojedynczych roczników urodzenia (YOB.H) jest wymagany aż do kategorii „Rok odniesienia – 110 lub wcześniej”, jednak Eurostat upowszechnia dane w podziale według pojedynczych roczników urodzenia tylko do kategorii „Rok odniesienia – 100 lub wcześniej” (poziom krajowy i poziom NUTS 2).

Nie używa się kategorii „Nieustalony”. Przypadki, w których „Rok urodzenia” jest nieustalony, rozszacowuje się przy użyciu najlepszych krajowych metod szacunkowych.

12. Rok urodzenia matki

Rok urodzenia matki	Podział
Identyfikacja	YBM
(0)	Ogółem
(1)	Rok odniesienia – 14 lub później
(2)	Rok odniesienia – 15
(3)	Rok odniesienia – 16
(4)	Rok odniesienia – 17
(5)	Rok odniesienia – 18

Rok urodzenia matki	Podział
Identyfikacja	YBM
(6)	Rok odniesienia – 19
(7)	Rok odniesienia – 20
(8)	Rok odniesienia – 21
(9)	Rok odniesienia – 22
(10)	Rok odniesienia – 23
(11)	Rok odniesienia – 24
(12)	Rok odniesienia – 25
(13)	Rok odniesienia – 26
(14)	Rok odniesienia – 27
(15)	Rok odniesienia – 28
(16)	Rok odniesienia – 29
(17)	Rok odniesienia – 30
(18)	Rok odniesienia – 31
(19)	Rok odniesienia – 32
(20)	Rok odniesienia – 33
(21)	Rok odniesienia – 34
(22)	Rok odniesienia – 35
(23)	Rok odniesienia – 36
(24)	Rok odniesienia – 37
(25)	Rok odniesienia – 38
(26)	Rok odniesienia – 39
(27)	Rok odniesienia – 40
(28)	Rok odniesienia – 41
(29)	Rok odniesienia – 42
(30)	Rok odniesienia – 43
(31)	Rok odniesienia – 44
(32)	Rok odniesienia – 45
(33)	Rok odniesienia – 46
(34)	Rok odniesienia – 47
(35)	Rok odniesienia – 48
(36)	Rok odniesienia – 49
(37)	Rok odniesienia – 50 lub wcześniej
(99)	Nieustalony

ZAŁĄCZNIK II

TABLICE STATYSTYCZNE

1. Dane, o których mowa w art. 4 ust. 1

Tabela	Tytuł	Poziomy i kategorie podziału, które należy zestawić
POPDB	Ludność	GEO.L
LVBDB	Żywe urodzenia	GEO.L
DTHDB	Zgony	GEO.L

2. Dane, o których mowa w art. 4 ust. 2

Tabela	Tytuł	Poziomy i kategorie podziału, które należy zestawić
POP01	Ludność według wieku, płci i regionu (poziom 2) zamieszkania	GEO.M, AGE.H, SEX
POP02	Ludność według wieku, płci i regionu (poziom 3) zamieszkania	GEO.H, AGE.L, SEX
LVB01	Żywe urodzenia według miesiąca urodzenia	GEO.L, MOC
LVB02	Żywe urodzenia według wieku matki, roku urodzenia matki i regionu (poziom 2) zamieszkania matki	GEO.M, AGM.H, YBM
LVB03	Żywe urodzenia według wieku matki i regionu (poziom 3) zamieszkania matki	GEO.H, AGM.L
LVB04	Żywe urodzenia według wieku matki, roku urodzenia matki i kraju urodzenia matki	GEO.L, AGM.H, YBM, CBM
LVB05	Żywe urodzenia według wieku matki, roku urodzenia matki i kraju obywatelstwa matki	GEO.L, AGM.H, YBM, CCM
LVB06	Żywe urodzenia według wieku matki, roku urodzenia matki i kolejności urodzenia	GEO.L, AGM.H, YBM, LBO
LVB07	Żywe urodzenia według wieku matki, roku urodzenia matki i płci noworodka	GEO.L, AGM.H, YBM, SEX
DTH01	Zgony według miesiąca zgonu	GEO.L, MOC
DTH02	Zgony według płci, wieku, roku urodzenia i regionu (poziom 2) zamieszkania	GEO.M, SEX, AGE.H, YOB.H
DTH03	Zgony według płci, wieku i regionu (poziom 3) zamieszkania	GEO.H, SEX, AGE.L
DTH04	Zgony według płci, wieku, roku urodzenia i kraju urodzenia	GEO.L, SEX, AGE.H, YOB.H, COB.M
DTH05	Zgony według płci, wieku, roku urodzenia i kraju obywatelstwa	GEO.L, SEX, AGE.H, YOB.H, COC.M

3. Dane, o których mowa w art. 4 ust. 3

Tabela	Tytuł	Poziomy i kategorie podziału, które należy zestawić
LVBNC	Żywe urodzenia według miesiąca urodzenia	GEO.L, MOC
DTHNC	Zgony według miesiąca zgonu	GEO.L, MOC

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 206/2014**z dnia 4 marca 2014 r.****zmieniające rozporządzenie (UE) nr 601/2012 w odniesieniu do współczynników ocieplenia globalnego dla gazów innych niż CO₂****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającą system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniającą dyrektywę Rady 96/61/WE⁽¹⁾, w szczególności jej art. 14 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W załączniku VI do rozporządzenia Komisji (UE) nr 601/2012⁽²⁾ określono współczynniki ocieplenia globalnego (WOG) dla gazów innych niż CO₂.
- (2) W decyzji 15/CP.17⁽³⁾ podjętej przez Konferencję Stron Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (UNFCCC) w celu wdrożenia stosowania Wytocznych IPCC dotyczących krajowych danych statystycznych odnoszących się do emisji gazów cieplarnianych wydanych w 2006 r. przez Międzyrządowy Zespół ds. Zmian Klimatu określono, że od roku 2015 do czasu podjęcia kolejnej decyzji przez konferencję stron UNFCCC w celu obliczenia ekwiwalentu dwutlenku węgla antropogenicznych emisji gazów cieplarnianych według ich źródeł oraz usuwania przez pochłaniacze, strony powinny stosować współczynniki ocieplenia globalnego wymienione w załączniku III do decyzji 15/CP.17.
- (3) W celu zapewnienia spójności odnośnych przepisów unijnych z metodami stosowanymi w kontekście procesu UNFCCC należy odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) nr 601/2012.

- (4) Zgodnie z art. 13 ust. 1 dyrektywy 2003/87/WE uprawnienia wydawane począwszy od dnia 1 stycznia 2013 r. są ważne w odniesieniu do emisji w ośmioletnim okresie handlu uprawnieniami do emisji, który rozpoczyna się od tej daty. Dostosowanie liczby uprawnień, które należy wydać od dnia 1 stycznia 2013 r. zgodnie z art. 9a ust. 1 tej dyrektywy, jest określane z uwzględnieniem GWP wymienionych w załączniku III do decyzji 15/CP.17 konferencji stron UNFCCC. Ponieważ rozporządzenie (UE) nr 601/2012 stosuje się od dnia 1 stycznia 2013 r., niniejsze rozporządzenie powinno również stosować się od tej daty w celu zapewnienia spójności wszystkich danych dotyczących emisji gazów cieplarnianych zgłoszonych w ramach całego ośmioletniego okresu rozliczeniowego.

- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Zmian Klimatu,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku VI do rozporządzenia (UE) nr 601/2012 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2013 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 4 marca 2014 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 275 z 25.10.2003, s. 32.⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 601/2012 z dnia 21 czerwca 2012 r. w sprawie monitorowania i raportowania w zakresie emisji gazów cieplarnianych zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 181 z 12.7.2012, s. 30).⁽³⁾ FCCC/CP/2011/9/Add.2, s. 23.

ZAŁĄCZNIK

Tabela 6 załącznika VI do rozporządzenia (UE) nr 601/2012 otrzymuje brzmienie:

„Tabela 6: Współczynniki ocieplenia globalnego

Gaz	Współczynnik ocieplenia globalnego
N ₂ O	298 t CO _{2(e)} /t N ₂ O
CF ₄	7 390 t CO _{2(e)} /t CF ₄
C ₂ F ₆	12 200 t CO _{2(e)} /t C ₂ F ₆ ”

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 207/2014**z dnia 4 marca 2014 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,

uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje – zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej – kryteria, na których podstawie ustalania Komisja ustala standardowe wartości

dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.

- (2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 4 marca 2014 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod państw trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	MA	64,0
	TN	96,6
	TR	87,8
	ZZ	82,8
0707 00 05	EG	182,1
	JO	182,1
	MA	176,8
	TR	159,4
	ZZ	175,1
0709 91 00	EG	51,3
	ZZ	51,3
0709 93 10	MA	42,6
	TR	89,7
	ZZ	66,2
0805 10 20	EG	48,3
	IL	66,7
	MA	47,5
	TN	45,8
	TR	72,1
	ZZ	56,1
0805 50 10	TR	69,0
	ZZ	69,0
0808 10 80	CN	115,7
	MK	25,2
	US	150,2
	ZZ	97,0
0808 30 90	AR	99,8
	CL	200,9
	CN	73,6
	TR	156,2
	US	120,7
	ZA	100,0
	ZZ	125,2

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ZALECENIA

ZALECENIE KOMISJI

z dnia 3 marca 2014 r.

dotyczące ustanowienia i realizacji planów produkcji i wprowadzenia do obrotu zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1379/2013 w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury

(2014/117/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 292,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Organizacje producentów mają przedstawić właściwym władzom krajowym plany produkcji i wprowadzania do obrotu, o których mowa w art. 28 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1379/2013 ⁽¹⁾ („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) w celu przyczynienia się do osiągnięcia celów wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury.
- (2) Plany produkcji i wprowadzania do obrotu są instrumentem obowiązkowym dla organizacji producentów.
- (3) Do wspierania jednolitej realizacji planów produkcji i wprowadzania do obrotu niezbędne jest sformułowanie przez Komisję bardziej szczegółowych zaleceń dotyczących struktury, formatu i terminów określonych w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) nr 1418/2013 ⁽²⁾ w sprawie zapewnienia jasnych i szczegółowych wytycznych dla państw członkowskich i organizacji producentów.
- (4) Aby pomóc organizacjom producentów przyczynić się do osiągnięcia celów wspólnej organizacji rynku produktów rybołówstwa i akwakultury, Komisja powinna sformułować zalecenia dla organizacji producentów dotyczące sposobu przedstawienia ich zamierzonej strategii dostosowania produkcji do warunków rynkowych, w szczególności w odniesieniu do szczegółowego opisu programu produkcji oraz strategii marketingowej, które należy opracować.
- (5) Komisja powinna również podać przykłady różnych środków, możliwych do zastosowania przez organizacje

producentów, w celu zilustrowania, w jaki sposób mogą one wnieść konkretny wkład w realizację różnych celów organizacji producentów zgodnie z art. 7 rozporządzenia (UE) nr 1379/2013, do których te plany produkcji i wprowadzania do obrotu będą się odnosić.

- (6) W celu ułatwienia monitorowania planów produkcji i wprowadzania do obrotu przez organizacje producentów oraz umożliwienia właściwym organom krajowym oceny wkładu poszczególnych środków w ramach planów produkcji i wprowadzania do obrotu do celów wspólnej organizacji rynku, a także umożliwienia im sprawdzenia przestrzegania przez organizacje producentów obowiązków związanych z realizacją planów, należy zalecić stosowanie odpowiednich wskaźników.
- (7) W celu ułatwienia oceny przez organizacje producentów i właściwe organy krajowe potrzeb finansowych wynikających z zastosowania tych środków włączonych do planów produkcji i wprowadzania do obrotu, należy zalecić umieszczenie harmonogramu finansowego w planie produkcji i wprowadzania do obrotu.
- (8) Aby umożliwić właściwym organom krajowym ocenę realizacji planów produkcji i wprowadzania do obrotu przez organizacje producentów, Komisja powinna zalecić, aby sprawozdanie roczne przedstawiane przez organizacje producentów obejmowało odpowiednie wskaźniki oceny realizacji planowanych środków oraz ocenę ich wkładu w osiągnięcie celów organizacji producentów.
- (9) Niniejsze zalecenie zostanie w razie potrzeby zmienione lub poddane przeglądowi oraz, w szczególności, w związku z przyjęciem przyszłych aktów prawnych Unii ustanawiających warunki dla wsparcia finansowego na rzecz polityki morskiej i rybołówstwa na lata 2014–2020,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ZALECENIE:

aby organizacje producentów i stowarzyszenia organizacji producentów przestrzegały:

- a) formatu i struktury określonej w części A niniejszego zalecenia dotyczącego planów produkcji i wprowadzania do obrotu, o których mowa w art. 28 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1379/2013 („plany”);

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1379/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1184/2006 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 104/2000 (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1418/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. dotyczące planów produkcji i obrotu zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1379/2013 w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury (Dz.U. L 353 z 28.12.2013, s. 40).

- b) ustaleń szczegółowych określonych w części B niniejszego zalecenia dotyczących terminów i procedury rocznego sprawozdania, o którym mowa w art. 28 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 1379/2013 („sprawozdanie roczne”).

W przypadku gdy w niniejszym zaleceniu jest mowa o organizacji producentów, w zamyśle odnosi się to również do stowarzyszeń organizacji producentów.

CZĘŚĆ A

FORMAT I STRUKTURA PLANÓW PRODUKCJI I OBROTU

Plany przedłożone władzom krajowym przez organizacje producentów sektora rybołówstwa i akwakultury powinny ujmować informacje szczegółowe w następujący sposób:

1. Ogólne informacje na temat organizacji producentów

Nazwa

Pełna nazwa organizacji producentów.

Rodzaj

Organizacja producentów sektora akwakultury lub organizacja producentów sektora rybołówstwa.

Kod identyfikacyjny

Krajowy kod identyfikacyjny.

Siedziba

Miejsce, w którym dana organizacja producentów jest oficjalnie zarejestrowana (takie jak miasto lub port), a także obszar jej kompetencji, zgodnie z NUTS (Nomenklatura jednostek terytorialnych do celów statystycznych).

Liczba członków

Liczba producentów urzędowo zarejestrowanych w organizacji producentów.

Obrót (w podziale na gatunki)

Tabela wskazująca całkowity obrót danej organizacji producentów za ostatnie trzy lata z uwzględnieniem obrotów w rozbiciu na poszczególne gatunki.

Obroty należy obliczyć albo jako średnią roczną wartość produkcji sprzedanej przy pierwszej sprzedaży w ciągu ostatnich trzech lat, albo – dla nowo uznanych organizacji producentów – jako sumę produkcji każdego z członków organizacji producentów wprowadzonej na rynek przy pierwszej sprzedaży w tym samym okresie.

Wielkości połowów lub zbiorów (w podziale na gatunki)

Tabela z wyszczególnieniem dla każdego gatunku wielkości i wartości połowów lub zbiorów w ciągu ostatnich trzech lat, wyrażone w tonach/rok i euro/rok.

Określenie głównych dla danej organizacji producentów gatunków wprowadzonych do obrotu [ex 2.1]

Zaleca się używanie tabeli opisanej w poprzedniej podsekcji do identyfikacji głównych gatunków wprowadzanych do obrotu. Główne gatunki handlowe powinny

stanowić zasadniczą część produkcji każdej organizacji producentów pod względem obrotów i wielkości połowów oraz obrotów i produkcji gatunków hodowlanych lub chowanych. Zasady określone w art. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2508/2000 ⁽¹⁾ powinny być wykorzystane jako punkt odniesienia.

2. Program produkcji oraz strategia wprowadzania do obrotu

2.1. Wprowadzenie

Organizacja producentów powinna wyjaśnić ogólną spójność środków, jakie zamierza zastosować, z celami planu.

W oparciu o ocenę aktywów organizacji producentów, szans, zagrożeń i słabych stron wprowadzeniem do planów powinno być przedstawienie strategii organizacji producentów w zakresie rozwijania i dostosowania produkcji do wymogów rynkowych, zgodnie z celami wyznaczonymi dla organizacji producentów w art. 3 i 7 rozporządzenia o jednolitej wspólnej organizacji rynku.

W tej prezentacji należy jasno wskazać związek między programem produkcji oraz strategią wprowadzania do obrotu, które organizacja producentów będzie realizować.

2.2. Program produkcji

Program produkcji powinien składać się z szacunkowego harmonogramu dostaw w ciągu roku opartego na tendencjach sezonowych (cena, produkcja i popyt) na rynku. W szczególności należy wziąć pod uwagę następujące elementy:

2.2.1. W przypadku wszystkich organizacji producentów

- planowanie działalności produkcyjnej,
- koordynacja działań z innymi producentami,

W przypadku organizacji producentów z sektora rybołówstwa:

- zarządzanie prawami połowowymi oraz dostępem w gronie członków organizacji producentów, w zależności od planowania produkcji,
- wdrożenie obowiązku wyładunku wszystkich połowów i zarządzanie tym obowiązkiem.

2.2.2. W przypadku organizacji producentów z sektora akwakultury

- rozwój zrównoważonych praktyk w zakresie akwakultury.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2508/2000 z dnia 15 listopada 2000 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 104/2000 w odniesieniu do programów operacyjnych w sektorze rybołówstwa (Dz.U. L 289 z 16.11.2000, s. 8).

2.3. Strategia wprowadzania do obrotu

W strategii wprowadzania do obrotu należy opisać, w jaki sposób organizacja producentów zamierza zapewnić zgodność podaży z wymogami rynku pod względem jakości, ilości i form prezentacji. W szczególności należy wziąć pod uwagę następujące elementy:

- określenie wymogów rynku (ilość, jakość, prezentacja),
- wskazanie nowych rynków zbytu i innych możliwości handlowych,
- dialog i koordynację z innymi podmiotami uczestniczącymi w łańcuchu dostaw.

3. Środki do osiągnięcia celów określonych w art. 7 rozporządzenia o jednolitej wspólnej organizacji rynku

3.1. W przypadku organizacji producentów z sektora rybołówstwa

3.1.1. Wspieranie zrównoważonej działalności połowowej ⁽¹⁾

W tej pozycji plany powinny obejmować jeden lub kilka spośród następujących środków:

- zbiorowe zarządzanie prawami połowowymi oraz dostępem między członkami organizacji producentów, na podstawie zasad zarządzania obowiązujących w odniesieniu do różnych stad, rodzajów połowów oraz obszarów połowowych,
- koordynacja dialogu i współpracy z odpowiednimi organizacjami naukowymi w zakresie rybołówstwa i współpraca w zakresie rozwoju doradztwa naukowego, wspierającego decyzje zarządcze odnośnie do zasobów rybołówstwa,
- przygotowywanie i organizacja kampanii naukowych i technicznych mających na celu poprawę znajomości zasobów, wpływów na ekosystemy i rozwoju zrównoważonych technik połowowych,
- przeprowadzenie badań wpływu dotyczących wprowadzania w życie nowych środków zarządzania,
- identyfikacja i zbiorowe zapobieganie ryzyku związanemu z bezpieczeństwem w pracy i bezpieczeństwem na morzu,
- udzielanie pomocy i oferowanie szkoleń członkom organizacji producentów w zakresie uregulowań prawnych dotyczących rybołówstwa, propagowania zrównoważonych praktyk połowowych lub bezpieczeństwa na pokładzie,

— skuteczne uczestnictwo w różnych właściwych organach zarządzania rybołówstwem na szczeblu krajowym, regionalnym, europejskim i międzynarodowym,

— koordynacja dialogu między organizacjami producentów, w tym z pochodzącymi z różnych państw członkowskich.

3.1.2. Unikanie i ograniczanie przypadkowych połowów ⁽²⁾

W tej pozycji plany powinny obejmować jeden lub kilka spośród następujących środków:

- określenie i propagowanie praktyk połowowych przyczyniających się do zapobiegania i ograniczania przypadkowych połowów,
- tworzenie oraz wdrażanie planów i wspólnych działań w zakresie unikania i ograniczania przypadkowych połowów,
- wskazanie najlepszych sposobów wykorzystania takich połowów ⁽³⁾.

3.1.3. Przyczynianie się do identyfikowalności produktów rybołówstwa oraz do dostępu konsumentów do jasnych i wyczerpujących informacji

W tej pozycji plany powinny obejmować jeden lub kilka spośród następujących środków:

- ulepszanie technik zapewniania identyfikowalności,
- ocena potrzeb komunikacyjnych i działań w zakresie informowania konsumentów,
- poprawa etykietowania produktów, w tym w obrębie procesów certyfikacji w celu wspierania obowiązkowych i dodatkowych dobrowolnych informacji zgodnie z art. 38 i 39 rozporządzenia o jednolitej wspólnej organizacji rynku,
- przygotowywanie i wdrażanie działań w zakresie komunikacji i informacji dla konsumentów.

3.1.4. Przyczynianie się do eliminowania nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów

W tej pozycji plany powinny obejmować jeden lub kilka spośród następujących środków:

- szkolenia dla producentów i działania edukacyjne,
- programy obserwacji i kontroli działalności członków organizacji producentów.

⁽¹⁾ Wspieranie zrównoważonej działalności połowowej członków organizacji producentów poprzez stwarzanie im możliwości rozwoju w pełnej zgodności z polityką ochrony, jak określono w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22) w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa („rozporządzenie w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa”) oraz w przepisach prawa dotyczących ochrony środowiska, przy jednoczesnym poszanowaniu polityki społecznej.

⁽²⁾ Unikanie i ograniczanie w jak największym stopniu przypadkowych połowów stad handlowych i, w razie konieczności, jak najlepsze wykorzystanie takich połowów bez tworzenia rynku dla połowów, które są poniżej minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony, zgodnie z art. 15 rozporządzenia w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa.

⁽³⁾ Bez tworzenia rynku dla takich połowów, które są poniżej minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony.

3.1.5. Poprawa warunków wprowadzania do obrotu produktów rybołówstwa przez członków organizacji producentów

W tej pozycji plany powinny obejmować jeden lub kilka spośród następujących środków:

- określenie rynków zbytu dla produkcji wprowadzanej do obrotu i ukierunkowanie dostaw członków danej organizacji,
- opracowanie strategii w celu lepszego wprowadzania produkcji do obrotu, w tym certyfikacji produktów,
- opracowanie procesów certyfikacyjnych, między innymi w dziedzinie wartości odżywczej i jakości,
- wspieranie dodatkowych dobrowolnych informacji, zgodnie z art. 39 rozporządzenia o jednolitej wspólnej organizacji rynku,
- opracowywanie i rozwój nowych metod i narzędzi marketingowych,
- udzielanie pomocy i oferowanie szkoleń członkom organizacji producentów w zakresie technik marketingowych,
- uczestnictwo w targach handlowych na poziomie krajowym, europejskim i międzynarodowym w celu promowania produkcji członków organizacji producentów.

3.1.6. Podniesienie rentowności

W tej pozycji plany powinny obejmować jeden lub kilka spośród następujących środków:

- przygotowanie i monitorowanie kampanii naukowych i technicznych mających na celu ograniczenie kosztów operacyjnych,
- udzielanie pomocy i oferowanie szkoleń członkom organizacji producentów w zakresie zarządzania przedsiębiorstwem,
- rozwój usług dla członków organizacji producentów w zakresie księgowania kosztów.

3.1.7. Stabilizowanie rynków

W tej pozycji plany powinny obejmować jeden lub kilka spośród następujących środków:

- przyczynianie się do lepszego rozpoznania rynku,
- poprawa poziomu wiedzy członków organizacji producentów o głównych ekonomicznych mechanizmach napędowych wzdłuż całego łańcucha dostaw,

- zapewnianie praktycznego wsparcia producentom w celu lepszego koordynacji wymiany informacji z klientami i innymi podmiotami (w szczególności przetwórcami, sprzedawcami detalicznymi i zarządcami aukcji rybnych).

3.1.8. Przyczynianie się do zaopatrzenia w żywność i propagowanie wysokich norm jakości i bezpieczeństwa żywności, przy jednoczesnym udziale w tworzeniu miejsc pracy na obszarach przybrzeżnych i wiejskich

W tej pozycji plany powinny obejmować jeden lub kilka spośród następujących środków:

- przygotowywanie i prowadzenie kampanii mających na celu wspieranie inicjatyw dotyczących norm handlowych (jakość, wielkość lub waga, pakowanie, prezentacja i etykietowanie),
- przygotowywanie i prowadzenie kampanii mających na celu promowanie nowych gatunków, które mogą być eksploatowane w sposób zrównoważony,
- przygotowywanie i prowadzenie kampanii mających na celu opracowanie nowych procesów i produktów,
- przygotowywanie i prowadzenie kampanii promujących produkty rybołówstwa,
- przygotowywanie i prowadzenie kampanii promujących zatrudnienie w sektorze rybołówstwa.

3.1.9. Ograniczenie oddziaływania połowów na środowisko, w tym poprzez stosowanie środków służących poprawie selektywności narzędzi połowowych

W tej pozycji plany powinny obejmować jeden lub kilka spośród następujących środków:

- przygotowanie i przeprowadzenie badań naukowych oraz programów eksperymentalnych w celu oceny oddziaływania rybołówstwa na środowisko i jego ograniczenia,
- przygotowanie i prowadzenie programów eksperymentalnych w celu opracowania narzędzi połowowych, zmniejszających skutki dla środowiska,
- oferowanie szkoleń i udzielanie pomocy członkom organizacji producentów w celu ułatwienia wprowadzania praktyk połowowych i narzędzi połowowych, które ograniczają wpływ na środowisko.

3.2. W przypadku organizacji producentów z sektora akwakultury

3.2.1. Promowanie podejmowania zrównoważonych działań w obszarze akwakultury⁽¹⁾

W tej pozycji plany powinny obejmować jeden lub kilka spośród następujących środków:

- przygotowanie kampanii naukowych i technicznych oraz zarządzanie nimi, aby podnieść poziom wiedzy na temat gatunków, skutków działań w zakresie akwakultury na środowisko, a także wspierać rozwój zrównoważonych technik akwakultury,
- koordynacja dialogu i współpracy z odpowiednimi organizacjami naukowymi w zakresie akwakultury i współpracę przy rozwijaniu doradztwa naukowego w celu wspierania decyzji zarządczych w dziedzinie akwakultury,
- udzielanie pomocy i oferowanie szkoleń członkom organizacji producentów w celu propagowania zrównoważonych praktyk w zakresie akwakultury,
- identyfikacja i zbiorowe zapobieganie ryzyku związanemu z bezpieczeństwem w pracy,
- skuteczne uczestnictwo w różnych właściwych organach w odniesieniu do akwakultury na szczeblu krajowym, regionalnym, europejskim i międzynarodowym,
- koordynacja dialogu między organizacjami producentów, w tym z pochodzącymi z różnych państw członkowskich.

3.2.2. Zapewnienie zgodności działalności członków organizacji producentów z krajowymi planami strategicznymi⁽²⁾

W tej pozycji plany powinny obejmować jeden lub kilka spośród następujących środków:

- uczestnictwo w opracowywaniu krajowych planów strategicznych,
- opracowanie systemów certyfikacji w zakresie zrównoważenia pasz.

3.2.3. Dążenie do zapewnienia, aby produkty paszowe pochodzenia rybnego na potrzeby akwakultury pochodziły z łowisk zarządzanych w sposób zrównoważony

W tej pozycji plany te powinny obejmować jeden lub kilka spośród następujących środków:

- uczestnictwo w tworzeniu procedur identyfikacji,
- opracowanie systemów certyfikacji w zakresie zrównoważenia pasz.

⁽¹⁾ Wspieranie zrównoważonej działalności członków organizacji producentów w zakresie akwakultury poprzez stwarzanie im możliwości rozwoju w pełnej zgodności z polityką ochrony, jak to określono w rozporządzeniu w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa oraz w przepisach prawa dotyczących ochrony środowiska, przy jednoczesnym poszanowaniu polityki społecznej.

⁽²⁾ O których mowa w art. 34 rozporządzenia w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa.

3.2.4. Poprawa warunków wprowadzania do obrotu produktów rybołówstwa członków organizacji producentów

W tej pozycji plany powinny obejmować jeden lub kilka spośród następujących środków:

- określenie rynków zbytu dla produkcji wprowadzanej do obrotu lub ukierunkowanie produkcji członków organizacji,
- opracowanie strategii w celu lepszego wprowadzania produkcji do obrotu, w tym certyfikacji produktów,
- wspieranie dodatkowych dobrowolnych informacji, zgodnie z art. 39 rozporządzenia o jednolitej wspólnej organizacji rynku,
- opracowanie procesów certyfikacyjnych, w tym w dziedzinie wartości odżywczych i jakości,
- opracowywanie i rozwój nowych metod i narzędzi marketingowych,
- udzielanie pomocy i oferowanie szkoleń członkom organizacji producentów w zakresie technik marketingowych,
- uczestnictwo w targach handlowych na poziomie krajowym, europejskim i międzynarodowym w celu promowania produkcji członków organizacji producentów.

3.2.5. Podniesienie rentowności

W tej pozycji plany powinny obejmować jeden lub kilka spośród następujących środków:

- przygotowanie i monitorowanie kampanii naukowych i technicznych mających na celu ograniczenie kosztów operacyjnych,
- udzielanie pomocy i oferowanie szkoleń członkom organizacji producentów z sektora akwakultury w zakresie zarządzania przedsiębiorstwem,
- rozwój usług dla członków organizacji producentów w zakresie księgowania kosztów.

3.2.6. Stabilizowanie rynków

W tej pozycji plany powinny obejmować jeden lub kilka spośród następujących środków:

- koordynacja między różnymi organizacjami producentów w zakresie gromadzenia, przetwarzania, wymiany i wykorzystywania informacji ekonomicznych odnoszących się do produkcji członków organizacji producentów, w tym danych hodowlanych i cen pierwszej sprzedaży,

- przyczynianie się do lepszego rozpoznania rynku,
- podnoszenie poziomu wiedzy członków organizacji producentów o głównych ekonomicznych mechanizmach napędowych wzdłuż całego łańcucha dostaw,
- zapewnienie praktycznego wsparcia producentom w celu lepszej koordynacji wymiany informacji z przetwórcami.

3.2.7. Przyczynianie się do zaopatrzenia w żywność i propagowanie wysokich norm jakości i bezpieczeństwa żywności, przy jednoczesnym udziale w tworzeniu miejsc pracy na obszarach przybrzeżnych i wiejskich

W tej pozycji plany powinny obejmować jeden lub kilka spośród następujących środków:

- przygotowanie i prowadzenie kampanii wdrażania inicjatyw w zakresie norm handlowych (jakość, wielkość lub waga, pakowanie, prezentacja i etykietowanie),
- przygotowanie i prowadzenie kampanii mających na celu promowanie zatrudnienia w akwakulturze,
- przygotowanie i prowadzenie kampanii promocyjnych dla produktów akwakultury.

4. Środki służące dostosowaniu podaży niektórych gatunków ⁽¹⁾

W tej pozycji plany powinny obejmować jeden lub kilka spośród następujących środków:

- wskazanie produktów rybołówstwa sprawiających trudności związane z wprowadzaniem do obrotu w niektórych okresach w ciągu roku,
- opracowanie wydzielonych strategii i narzędzi produkcji oraz wprowadzania do obrotu.

5. Kary i środki kontroli

Zgodnie z przepisami art. 8 ust. 1 lit. d) rozporządzenia o jednolitej wspólnej organizacji rynku w tej pozycji należy opisać kary stosowane wobec członków organizacji producentów, którzy dopuszczają się naruszeń decyzji przyjętych w celu realizacji planów ⁽²⁾ oraz środki, które organizacja producentów wprowadzi w celu kontrolowania zgodności działalności swoich członków z ustalonymi zasadami ⁽³⁾. W tej pozycji plany powinny obejmować jeden lub kilka spośród następujących środków:

- opracowanie systemu sankcji proporcjonalnych do naruszeń popełnionych przez członków organizacji producentów,

- opracowanie strategii i programów do egzekwowania zasad przyjętych przez organizację producentów,
- dokonanie ocen ryzyka dotyczących wdrażania zasad przyjętych przez organizację producentów,
- przygotowanie i prowadzenie działań kontrolnych odnośnie do egzekwowania zasad przyjętych przez organizację producentów,
- szkolenie obserwatorów i kontrolerów,
- tworzenie oraz rozpowszechnianie wytycznych dotyczących wdrażania:
 - a) przepisów związanych ze wspólną polityką rybołówstwa;
 - b) zasad i środków zarządzania przyjętych przez organizację producentów.

6. Wydatki, które należy uwzględnić

6.1. Plan finansowania

Zaleca się, aby organizacje producentów włączały do swoich planów plan finansowy określający szczegółowo – w odniesieniu do każdego środka, który zamierzają realizować – różne koszty, wydatki i spodziewane środki finansowe.

W planie finansowym należy wyodrębnić następujące dwa rodzaje działań:

- a) przygotowanie i monitorowanie działań odnoszących się do planowanych środków oraz sterowanie nimi („działania właściciela projektu”);
- b) działania związane z praktyczną realizacją każdego jednostkowego planowanego środka („działania w zakresie zarządzania projektem”).

6.2. Działania właściciela projektu

Wydatki na działania właściciela projektu powinny obejmować w szczególności wydatki na badania rynku, analizy służące dokonywaniu oceny, opracowanie projektów, analizy ryzyka oraz wszelkie studia wykonalności sporządzone w ramach przygotowań do wdrożenia środka związanego z osiągnięciem jednego z celów planu. Wydatki te powinny również obejmować wydatki związane z monitorowaniem i działaniami kontrolnymi prowadzonymi przez organizację producentów w trakcie wdrażania konkretnego środka.

Odnośne wydatki mogą obejmować różne kategorie, takie jak koszty pracy, świadczenie usług lub dostawy.

⁽¹⁾ „Gatunków sprawiających zazwyczaj trudności związane z wprowadzaniem do obrotu w ciągu roku”, o której mowa w art. 28 ust. 2 lit. d) rozporządzenia o jednolitej wspólnej organizacji rynku.

⁽²⁾ Kary przewidziane w art. 28 ust. 2 lit. e) rozporządzenia o jednolitej wspólnej organizacji rynku.

⁽³⁾ Środki przewidziane w art. 8 ust. 1 lit. d) rozporządzenia o jednolitej wspólnej organizacji rynku.

6.3. Działania w zakresie zarządzania projektem

Wydatki na działania w zakresie zarządzania projektem powinny obejmować w szczególności wydatki na te elementy wdrażanych środków, które nie są odpowiednio związane z działaniami właściciela projektu, takie jak doświadczenia naukowe lub techniczne, kampanie reklamowe, zakup i stosowanie nowych urządzeń technicznych w celu zwiększenia selektywności, postęp w dziedzinie identyfikowalności lub promowanie zrównoważonych praktyk w obszarze akwakultury.

7. Harmonogram wykonawczy

Plany te powinny zawierać harmonogram planowanych środków oraz związanych z nimi wydatków, w podziale na roczne transze w ramach planów wieloletnich.

Harmonogram powinien zawierać w odniesieniu do każdego środka odpowiednie wskaźniki produktu i rezultatu, zgodnie z zaleceniami zawartymi w części 8.

8. Wskaźniki

Zgodnie z zaleceniami zawartymi w części 7 wskaźniki produktu i rezultatu należy podać w odniesieniu do każdego z planowanych działań, aby umożliwić kontrolę ich wdrażania przez organizacje producentów i właściwe organy krajowe. Wskaźniki te powinny być stosowane w corocznym sprawozdaniu, o którym mowa w art. 28 ust. 5 rozporządzenia o wspólnej organizacji rynku. Wskaźniki te powinny mieć na celu umożliwienie dokonania oceny osiągnięcia celów strategicznych planów w odniesieniu do początkowej sytuacji opisanej we wprowadzeniu do planu.

Zgodnie z ich adekwatnością w odniesieniu do różnych zaplanowanych środków należy zastosować następujące wskaźniki:

8.1. Wskaźniki produktu dotyczące realizacji zaplanowanych środków

8.1.1. W przypadku organizacji producentów z sektora rybołówstwa

W tej pozycji plany powinny zawierać wskaźniki wyników, za których pomocą dokonuje się oceny zgodności z:

- planowaną aktywnością statków, wyrażoną m.in. za pomocą liczby dni na morzu, wielkości połowów gatunków docelowych,
- wstępnym harmonogramem wprowadzania produktów do obrotu w podziale na gatunki i prezentację,
- planem regularnych działań mających na celu określenie możliwości rynkowych,
- planem regularnych działań w zakresie certyfikacji i oznakowań produktów,
- prowizorycznym harmonogramem zarządzania nakładami połowowymi lub zdolnością połowową w rozbiciu na obszary połowowe,

— planem regularnych środków mających na celu ograniczenie niepożądanych przyłówów,

— harmonogramem szkoleń w zakresie zgodności i przepisów, świadomości i kontroli producentów.

W powyższych wskaźnikach produktu należy także uwzględnić:

- określenie zakładanych cykli sprzedaży produktów,
- zgodność średniego miesięcznego poziomu przychodów producentów ze spodziewanym wzrostem dochodów.

8.1.2. W przypadku organizacji producentów sektora akwakultury

W tej pozycji plany powinny zawierać wskaźniki wyników, za których pomocą dokonuje się oceny zgodności z:

- planami hodowli i odłowy opracowanymi w odniesieniu do hodowanych gatunków,
- wstępnym harmonogramem wprowadzania produktów do obrotu w podziale na gatunki i formy prezentacji,
- planem regularnych działań mających na celu określenie możliwości rynkowych,
- planem regularnych działań w zakresie certyfikacji i oznakowań produktów,
- planem na rzecz zmniejszenia zanieczyszczenia ekosystemów związanych z działalnością w zakresie akwakultury,
- planem wdrożenia zrównoważonego żywienia hodowanych gatunków,
- harmonogramem szkoleń w zakresie zgodności i przepisów, świadomości i kontroli.

W powyższych wskaźnikach produktu należy także uwzględnić:

- określenie zakładanych cykli sprzedaży produktów,
- zgodność średniego miesięcznego poziomu przychodów producentów ze spodziewanym wzrostem dochodów.

8.2. Wskaźniki rezultatu do oceny wkładu środków realizowanych w celu osiągnięcia celów planów produkcji i wprowadzania do obrotu

8.2.1. W przypadku organizacji producentów z sektora rybołówstwa

W tej pozycji plany powinny zawierać wskaźniki wyników, za których pomocą dokonuje się oceny:

- masy lub wartości gatunków złowionych lub wprowadzonych do obrotu,
- średniego rozmiaru gatunku złowionego lub wprowadzanego do obrotu,

- wzrostu sprzedaży według gatunków lub produktu w porównaniu ze stanem *ex ante*,
- liczby i masy lub wartości nowych produktów sprzedanych w porównaniu z poprzednim rokiem,
- zmiany nakładów połowowych lub zdolności połowowej,
- zmiany składu wyładunków lub objętości przypadkowych połowów,
- zmiany *per capita* wyceny produkcji wyładowanej lub pozyskanej z hodowli,
- zmiany kosztów produkcji na jednostkę produkcji,
- zmiany kosztów sprzedaży na jednostkę produkcji,
- zmiany średnich miesięcznych dochodów producentów,
- zmian udziału niesprzedanych produktów w odniesieniu do sytuacji *ex ante*,
- zmiany wartości produktów wrażliwych w odniesieniu do sytuacji *ex ante*,
- liczby wypadków (powodujących urazy lub ze skutkiem śmiertelnym),
- zmiany liczby odnotowanych naruszeń zasad działania organizacji producentów.
- zmiany *per capita* wyceny produkcji odłowionej (zebranej),
- zmiany udziału pasz wykorzystywanych do żywienia hodowanych gatunków, które pochodzą z zasobów zrównoważonych lub odnawialnych,
- zmiany ilości zanieczyszczonych produktów ubocznych hodowli,
- zmiany kosztów produkcji na jednostkę produkcji,
- zmiany kosztów sprzedaży na jednostkę produkcji,
- zmiany średnich miesięcznych dochodów producentów,
- zmiany udziału niesprzedanych produktów w odniesieniu do sytuacji *ex ante*,
- zmiany wartości produktów wrażliwych w odniesieniu do sytuacji *ex ante*,
- liczby wypadków (powodujących urazy lub ze skutkiem śmiertelnym),
- zmiany liczby odnotowanych naruszeń zasad działania organizacji producentów.

CZĘŚĆ B

PRZEDŁOŻENIE I TREŚĆ SPRAWOZDANIA ROCZNEGO

Organizacje producentów powinny składać roczne sprawozdanie po zakończeniu realizacji planów. W przypadku planu wieloletniego sprawozdania powinny być przedkładane w ujęciu rocznym.

Roczne sprawozdanie powinno zawierać wskaźniki produktu i rezultatu określone w harmonogramie realizacji planów przedstawionych do zatwierdzenia właściwym organom krajowym.

Sporządzono w Brukseli dnia 3 marca 2014 r.

W imieniu Komisji
Maria DAMANAKI
Członek Komisji

8.2.2. W przypadku organizacji producentów z sektora akwakultury

W tej pozycji plany powinny zawierać wskaźniki wyników, za których pomocą dokonuje się oceny:

- wielkości lub wartości gatunków odłowionych (zebranych) lub wprowadzonych do obrotu,
- wzrostu sprzedaży według gatunków lub produktu w porównaniu ze stanem *ex ante*,
- liczby i masy lub wartości nowych produktów sprzedanych w porównaniu z poprzednim rokiem,

ZALECENIE KOMISJI**z dnia 3 marca 2014 r.****w sprawie monitorowania śladów bromowanych opóźniaczy spalania w żywności****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2014/118/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 292,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Bromowane opóźniacze spalania są związkami bromoorganicznymi stosowanymi w produktach w celu uniemożliwienia lub spowolnienia zapłonu substancji palnych w przypadku pożaru. Stosuje się je powszechnie w szerokiej gamie dóbr konsumpcyjnych, np. w artykułach elektronicznych, samochodach, meblach i materiałach budowlanych, w celu ograniczenia palności produktu. Bromowane opóźniacze spalania mogą wyciec lub wyparować z produktów, w których je zastosowano. Ponieważ dobra konsumpcyjne są wyrzucane po zakończeniu ich używania, substancje te z upływem czasu zanieczyściły środowisko i łańcuch żywnościowy.
- (2) Wiele bromowanych opóźniaczy spalania to substancje trwałe, wykazujące zdolność do bioakumulacji i toksyczne dla ludzi i środowiska. Podejrza się je o powodowanie skutków neurobehawioralnych i powodowanie zaburzeń endokrynologicznych; wykryto je w faunie i florze w środowisku.
- (3) Z tego powodu Komisja zwróciła się do Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) o przygotowanie opinii naukowej na temat zagrożeń dla zdrowia publicznego związanych z obecnością bromowanych opóźniaczy spalania w żywności.
- (4) Panel EFSA ds. środków trujących w łańcuchu żywnościowym przyjął w okresie między wrześniem 2010 r. a wrześniem 2012 r. sześć opinii naukowych⁽¹⁾ dotyczących różnych klas bromowanych opóźniaczy spalania.

⁽¹⁾ Panel EFSA ds. środków trujących w łańcuchu żywnościowym (CONTAM); Opinia naukowa dotycząca polibromowanych bifenyli (PBB) w żywności. Dziennik EFSA 2010; 8(10):1789. [s. 151]. doi:10.2903/j.efsa.2010.1789.
Opinia naukowa dotycząca polibromowanych difenylesterów (PBDE) w żywności. Dziennik EFSA 2011; 9(5):2156. [s. 274]. doi:10.2903/j.efsa.2011.2156.
Opinia naukowa dotycząca heksabromocyklododekanów (HBCDD) w żywności. Dziennik EFSA 2011; 9(7):2296. [s. 118]. doi:10.2903/j.efsa.2011.2296.
Opinia naukowa dotycząca tetrabromobisfenolu A (TBBPA) i jego pochodnych w żywności. Dziennik EFSA 2011; 9(12):2477. [s. 61]. doi:10.2903/j.efsa.2011.2477.
Opinia naukowa dotycząca bromowanych opóźniaczy spalania w żywności: bromowanych fenoli i ich pochodnych. Dziennik EFSA 2012; 10(4):2634. [s. 42]. doi:10.2903/j.efsa.2012.2634.
Opinia naukowa dotycząca nowo pojawiających się i nowych bromowanych opóźniaczy spalania w żywności. Dziennik EFSA 2012; 10(10):2908. [s. 125]. doi:10.2903/j.efsa.2012.2908.

- (5) W odniesieniu do szeregu tych klas EFSA zaleciła, by zgromadzono dalsze dane dotyczące poziomów w żywności i u ludzi.

- (6) Poziomy bromowanych opóźniaczy spalania w żywności pochodzenia zwierzęcego mogą wiązać się z obecnością tych substancji w paszy; z tego powodu – w oparciu o pierwsze wyniki monitorowania żywności w 2014 r. – w 2015 r. może zostać wydane zalecenie dotyczące monitorowania paszy,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ZALECENIE:

1. Państwa członkowskie powinny w 2014 i 2015 r. prowadzić monitorowanie obecności bromowanych opóźniaczy spalania w żywności. Monitorowanie powinno obejmować różnorodne środki spożywcze, uwzględniając zwyczaje żywieniowe, aby umożliwić dokładne oszacowanie narażenia, a w odniesieniu do różnych klas bromowanych opóźniaczy spalania należy włączyć różne artykuły spożywcze.
2. Państwa członkowskie powinny stosować procedury pobierania próbek określone w załączniku II rozporządzenia Komisji (UE) nr 252/2012⁽²⁾, aby zapewnić reprezentatywność próbek dla badanej partii.
3. Państwa członkowskie powinny prowadzić analizy różnych klas bromowanych opóźniaczy spalania w celu wykrycia obecności następujących substancji w odpowiednich artykułach spożywczych:
 - a) w odniesieniu do klasy polibromowanych difenylesterów (PBDE): 2,2',4-tribromodifenylester (BDE-28, nr CAS 41318-75-6); 2,2',4,4'-tetrabromodifenylester (BDE-47, nr CAS 5436-43-1); 2,2',4,5'-tetrabromodifenylester (BDE-49, nr CAS 243982-82-3); 2,2',4,4',5-pentabromodifenylester (BDE-99, nr CAS 60348-60-9); 2,2',4,4',6-pentabromodifenylester (BDE-100, nr CAS 189084-64-8); 2,2',3,4,4',5'-heksabromodifenylester (BDE-138, nr CAS 67888-98-6); 2,2',4,4',5,5'-heksabromodifenylester (BDE-153, nr CAS 68631-49-2); 2,2',4,4',5,6'-heksabromodifenylester (BDE-154, nr CAS 207122-15-4); 2,2',3,4,4',5',6-heptabromodifenylester (BDE-183, nr CAS 207122-16-5) i 2,2',3,3',4,4',5,5',6,6'-dekabromodifenylester (BDE-209, nr CAS 1163-19-5) w jajach i produktach jajecznych, mleku i produktach mlecznych, mięsie i produktach mięsnych, tłuszczach i olejach roślinnych i zwierzęcych, rybach i owocach morza, środkach

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 252/2012 z dnia 21 marca 2012 r. ustanawiające metody pobierania i analizy próbek do celów urzędowej kontroli poziomów dioksyn, dioksynopodobnych polichlorowanych bifenyli i niedioksynopodobnych polichlorowanych bifenyli w niektórych środkach spożywczych oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1883/2006 (Dz.U. L 84 z 23.3.2012, s. 1).

spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz w żywności dla niemowląt i małych dzieci, przy zastosowaniu metod analitycznych o granicy oznaczalności 0,01 ng/g masy mokrej lub niższej;

- b) w odniesieniu do klasy heksabromocyklododekanów (HBCDD): (+/-)- α -HBCD (1,2,5,6,9,10-heksabromo-(1R,2R,5S,6R,9R,10S)-rel-cyklododekan; nr CAS 134237-50-6), (+/-)- β -HBCD (1,2,5,6,9,10-heksabromo-(1R,2S,5R,6R,9R,10S)-rel-cyklododekan; nr CAS 134237-51-7) i (+/-)- γ -HBCD (1,2,5,6,9,10-heksabromo-(1R,2R,5R,6S,9S,10R)-rel-cyklododekan; nr CAS 134237-52-8) w rybach i owocach morza, mięsie i produktach mięsnych, mleku i produktach mlecznych, jajach i produktach jajecznych oraz w preparatach do początkowego żywienia niemowląt i preparatach do dalszego żywienia niemowląt. Metody analityczne stosowane do oznaczania HBCDD obejmują oznaczanie stereoizomerów i powinny mieć granicę oznaczalności 0,01 ng/g masy mokrej lub niższą;
- c) w odniesieniu do klasy tetrabromobisfenolu A i jego pochodnych: tetrabromobisfenol A (TBBPA, nr CAS 79-94-7) i, o ile to możliwe, eter bismetylowy TBBPA (TBBPA-bME, nr CAS 70156-79-5); eter bis(2-hydroksytylo)TBBPA (TBBPA-boHEE, nr CAS 4162-45-2); eter bisalliloTBBPA (TBBPA-bAE, nr CAS 25327-89-3); tetrabromobisfenol A bis(eter glicydylowy) (TBBPA-bGE, nr CAS 3072-84-2) i eter bis(2,3-dibromopropylowy) TBBPA (TBBPA-bDiBP, nr CAS 21850-44-2) w rybach i owocach morza, mięsie i produktach mięsnych, mleku i produktach mlecznych oraz jajach i produktach jajecznych. Metody analityczne stosowane do oznaczania tetrabromobisfenolu A i jego pochodnych powinny mieć granicę oznaczalności 0,1 ng/g masy mokrej lub niższą;
- d) w odniesieniu do klasy bromowanych fenoli i ich pochodnych: 2,4,6-tribromofenol (2,4,6-TBP, nr CAS 118-79-6); 2,4-dibromofenol (2,4-DBP, nr CAS 615-58-7); 4-bromofenol (4-BP, nr CAS 106-41-2); 2,6-dibromofenol (2,6-DBP, nr CAS 608-33-3); tetrabro-

mobisfenol S (TBBPS, nr CAS 39635-79-5); eter bismetylowy tetrabromobisfenolu S (TBBPS-BME, nr CAS 70156-79-5) w rybach i owocach morza. Metody analityczne stosowane do bromowanych fenoli i ich pochodnych powinny mieć granicę oznaczalności 0,1 ng/g masy mokrej lub niższą;

- e) w odniesieniu do klasy nowo pojawiających się i nowych bromowanych opóźniaczy spalania w żywności: fosforan tris(2,3-dibromopropylu) (TDBPP, nr CAS 126-72-7); N,N'-etylenobis(tetrabromoftalimid) (EBTEBPI, nr CAS 32588-76-4); heksabromocyklododekan (HBCYD, nr CAS 25495-98-1); bis(2-etyloheksylo) tetrabromoftalan (BEH-TEBP, nr CAS 26040-51-7) i 2-etyloheksylo-2,3,4,5-tetrabromobenzoesan (EH-TBB, nr CAS 183658-27-7) i glikol dibromoneopentylowy (DBNPG, nr CAS 3296-90-0) w rybach i owocach morza, mięsie i produktach mięsnych (w tym w podrobach jadalnych), tłuszczach i olejach roślinnych i zwierzęcych, mleku i produktach mlecznych, jajach i produktach jajecznych oraz w żywności dla niemowląt i małych dzieci. Metody analityczne stosowane do nowo pojawiających się i nowych bromowanych opóźniaczy spalania powinny mieć granicę oznaczalności 1 ng/g masy mokrej lub niższą.
4. Państwa członkowskie powinny przeprowadzać analizę bromowanych opóźniaczy spalania zgodnie z załącznikiem III do rozporządzenia (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽¹⁾, wykorzystując metodę analizy, o której wiadomo, że daje wiarygodne wyniki.
5. Państwa członkowskie powinny regularnie przekazywać EFSA dane z monitorowania wyrażone w przeliczeniu na masę całkowitą lub na zawartość tłuszczu, wraz z informacjami zgodnymi z wytycznymi EFSA do celów włączenia do bazy danych i w formie sprawozdania elektronicznego zgodnym z tymi wytycznymi. W celu monitorowania tendencji na narażenie państwa członkowskie powinny przekazać także dostępne dane z poprzednich lat uzyskane przy wykorzystaniu metody analizy, o której wiadomo, że daje wiarygodne wyniki.

Sporządzono w Brukseli dnia 3 marca 2014 r.

W imieniu Komisji

Tonio BORG

Członek Komisji

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (Dz.U. L 165 z 30.4.2004, s. 1).

REGULAMINY WEWNĘTRZNE

REGULAMIN WEWNĘTRZNY

WPROWADZENIE

Komitet Regionów, na podstawie art. 306 akapit drugi Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, przyjął niniejszy regulamin wewnętrzny w dniu 31 stycznia 2014 r.

UWAGA WSTĘPNA

Nazwy funkcji i stanowisk, o których mowa w niniejszym regulaminie, odnoszą się zarówno do osób płci żeńskiej, jak i męskiej.

TYTUŁ I

CZŁONKOWIE I ORGANY KOMITETU

ROZDZIAŁ 1

Organy Komitetu

Artykuł 1

Organy Komitetu

Organami Komitetu są: Zgromadzenie Plenarne, Przewodniczący, Prezydium, Konferencja Przewodniczących i komisje.

ROZDZIAŁ 2

Członkowie Komitetu

Artykuł 2

Status członków i zastępców

Zgodnie z art. 300 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej członkowie Komitetu i ich zastępcy są przedstawicielami społeczności regionalnych i lokalnych. Posiadają mandat wyborczy społeczności regionalnej lub lokalnej albo są odpowiedzialni politycznie przed zgromadzeniem pochodzącym z wyboru. W wykonywaniu swoich obowiązków nie mogą być związani żadnymi instrukcjami. Pełnią swe funkcje całkowicie niezależnie, kierując się ogólnym interesem Unii.

Artykuł 3

Kadencja

1. Kadencja członka lub zastępcy członka rozpoczyna się w dniu, w którym jego mianowanie przez Radę staje się skuteczne.
2. Kadencja członka lub zastępcy kończy się w wyniku złożenia rezygnacji, wygaśnięcia mandatu warunkującego jego mianowanie lub w wyniku śmierci.
3. Osoba składająca rezygnację musi powiadomić o tym pisemnie Przewodniczącego Komitetu, podając datę, z którą rezygnacja staje się skuteczna. Przewodniczący informuje o tym fakcie Radę, która potwierdza wakat i rozpoczyna procedurę powołania następcy.
4. Członek lub zastępca, którego kadencja kończy się z powodu wygaśnięcia mandatu będącego podstawą jego mianowania, niezwłocznie zawiadamia o tym na piśmie Przewodniczącego Komitetu.
5. W wypadkach wymienionych w ust. 2 niniejszego artykułu Rada mianuje następcę na pozostały okres kadencji.

Artykuł 4

Przywileje i immunitety

Członkowie i ich należycie upoważnieni zastępcy korzystają z przywilejów i immunitetów określonych w Protokole w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej.

Artykuł 5

Udział członków i zastępców

1. Każdy członek, który nie może wziąć udziału w sesji plenarnej, może być reprezentowany przez zastępcę ze swojej delegacji krajowej, także na okres ograniczony do określonych dni sesji plenarnej. Wszyscy członkowie lub ich należycie upoważnieni zastępcy powinni podpisać listę obecności.
2. Każdy członek, który nie może wziąć udziału w posiedzeniu komisji lub w jakimkolwiek innym posiedzeniu zatwierdzonym przez Prezydium, może być reprezentowany przez innego członka lub zastępcę ze swojej delegacji krajowej, grupy politycznej lub grupy międzyregionalnej. Wszyscy członkowie lub ich należycie upoważnieni zastępcy powinni podpisać listę obecności.
3. Członek lub zastępca wpisani na listę zastępców członków grupy roboczej utworzonej na mocy art. 37 lub 62 mogą zastępować każdego członka tej grupy roboczej należącego do ich grupy politycznej.
4. Zastępca lub członek zastępujący innego członka może przyjąć pełnomocnictwo tylko od jednego członka. Zastępcy lub członkowi zastępującemu innego członka przysługują na danym posiedzeniu takie same uprawnienia jak członkowi zwykłemu. O udzieleniu pełnomocnictwa do głosowania należy powiadomić Sekretariat Generalny, przestrzegając wymaganego trybu powiadamiania. Powiadomienie powinno wpłynąć najpóźniej w dniu poprzedzającym posiedzenie.
5. Każda sesja plenarna daje podstawę do zwrotu kosztów tylko jednej osobie: albo członkowi, albo jego zastępcy. Prezydium reguluje tę kwestię szczegółowo w przepisach wykonawczych dotyczących kosztów podróży i diet.
6. Zastępca wyznaczony na sprawozdawcę może przedstawić projekt opinii, za który jest odpowiedzialny, na sesji plenarnej, której porządek obrad przewiduje rozpatrzenie tego projektu opinii, nawet jeśli członek, którego był zastępcą, również jest obecny na tym posiedzeniu. Członek może udzielić zastępcy pełnomocnictwa do głosowania na czas rozpatrywania projektu opinii. O udzieleniu pełnomocnictwa do głosowania należy przed danym posiedzeniem powiadomić na piśmie sekretarza generalnego.
7. Bez uszczerbku dla przepisów art. 23 ust. 1, wszelkie pełnomocnictwo traci ważność z chwilą, gdy członek, który go udzielił, przestaje być członkiem Komitetu.

Artykuł 6

Pełnomocnictwo do głosowania

Z zastrzeżeniem wypadków przewidzianych w art. 5 i 31, prawa do głosowania nie można przekazywać innej osobie.

Artykuł 7

Delegacje krajowe i grupy polityczne

Delegacje krajowe i grupy polityczne przyczyniają się w wyważony sposób do organizacji prac Komitetu.

Artykuł 8

Delegacje krajowe

1. Członkowie i zastępcy członków pochodzący z jednego państwa członkowskiego stanowią delegację krajową. Każda delegacja krajowa ustanawia swoją organizację wewnętrzną i wybiera przewodniczącego. Nazwisko przewodniczącego podaje się oficjalnie Przewodniczącemu Komitetu.
2. Sekretarz generalny ustanawia w ramach administracji Komitetu system wsparcia delegacji krajowych, który pozwala również każdemu członkowi z osobna otrzymywać informacje i pomoc w jego języku urzędowym. System ten podlega kompetencjom konkretnego działu składającego się z urzędników lub innych pracowników Komitetu Regionów i zapewnia delegacjom krajowym możliwość odpowiedniego korzystania z infrastruktury Komitetu. Sekretarz generalny udostępnia delegacjom krajowym m.in. stosowne środki umożliwiające im odbywanie posiedzeń bezpośrednio przed sesją plenarną lub w jej trakcie.
3. Delegacje krajowe korzystają również z pomocy koordynatorów krajowych, którzy nie są pracownikami Sekretariatu Generalnego. Ułatwiają oni członkom sprawowanie mandatu w Komitecie.

4. Koordynatorzy krajowi są należycie wspierani przez sekretarza generalnego, który m.in. umożliwia im odpowiednie korzystanie z infrastruktury Komitetu.

Artykuł 9

Grupy polityczne i członkowie niezrzeszeni

1. Członkowie i zastępcy mogą tworzyć grupy odzwierciedlające podobieństwo ich poglądów politycznych. Warunki przystąpienia do grup politycznych są określone przez właściwy wewnętrzny regulamin każdej z nich.
2. Do utworzenia grupy politycznej wymaga się minimalnie osiemnastu członków Komitetu lub zastępców, reprezentujących łącznie co najmniej jedną piątą państw członkowskich, przy czym co najmniej połowę tej liczby muszą stanowić członkowie. Członek lub zastępca może należeć tylko do jednej grupy politycznej. Grupa polityczna zostaje rozwiązana, jeżeli liczba jej członków spadnie poniżej liczby wymaganej do jej utworzenia.
3. Przewodniczący Komitetu musi zostać powiadomiony, w drodze oświadczenia, o utworzeniu i rozwiązaniu grupy politycznej oraz o jakiegokolwiek innej zmianie jej dotyczącej. W oświadczeniu o utworzeniu grupy politycznej należy podać jej nazwę, członków oraz skład jej prezydium.
4. Każda grupa polityczna dysponuje sekretariatem, którego pracownicy są częścią personelu Sekretariatu Generalnego. Grupy polityczne mogą przedstawiać organowi powołującemu propozycje dotyczące wyboru pracowników sekretariatów, ich zatrudnienia, awansu lub przedłużania im umów. Organ powołujący podejmuje decyzję po wysłuchaniu przewodniczącego danej grupy politycznej.
5. Sekretarz generalny zapewnia grupom politycznym i ich organom stosowne zasoby do odbywania posiedzeń, prowadzenia działalności, wydawania publikacji i funkcjonowania ich sekretariatu. W budżecie określa się fundusze udostępniane każdej grupie politycznej. Grupy polityczne i ich sekretariaty mogą w odpowiedni sposób korzystać z infrastruktury Komitetu.
6. Grupy polityczne i ich prezydium mogą się zbierać tuż przed sesjami plenarnymi lub w ich trakcie. Dwa razy w roku grupy polityczne mogą odbywać posiedzenie nadzwyczajne. Koszty podróży i pobytu zastępcy biorącego udział w takich posiedzeniach podlegają refundacji, jeżeli reprezentuje on członka ze swojej grupy politycznej.
7. Członkowie niezrzeszeni korzystają z pomocy administracyjnej. Jej zasady ustalane są przez Prezydium na podstawie propozycji sekretarza generalnego.

Artykuł 10

Grupy międzyregionalne

Członkowie i zastępcy mogą tworzyć grupy międzyregionalne. O ich utworzeniu informuje się Przewodniczącego Komitetu. Grupy międzyregionalne tworzy się zgodnie z odpowiednimi przepisami na podstawie decyzji Prezydium.

TYTUŁ II

ORGANIZACJA I FUNKCJONOWANIE KOMITETU

ROZDZIAŁ 1

Zwołanie Komitetu i jego ukonstytuowanie się

Artykuł 11

Zwołanie pierwszego posiedzenia

Po każdym odnowieniu składu na kolejną pięcioletnią kadencję Komitet zwoływany jest przez ustępującego Przewodniczącego lub, gdy jest to niemożliwe, przez ustępującego pierwszego wiceprzewodniczącego lub, gdy jest to niemożliwe, przez ustępującego najstarszego wiceprzewodniczącego lub, gdy i to jest niemożliwe, przez najstarszego członka i zbiera się najpóźniej w ciągu jednego miesiąca od mianowania członków przez Radę.

Członek sprawujący tymczasowo funkcję Przewodniczącego zgodnie z akapitem pierwszym niniejszego artykułu reprezentuje w tym okresie Komitet, prowadzi sprawy bieżące i przewodniczy pierwszemu posiedzeniu jako Przewodniczący tymczasowy.

Wraz z czterema najmłodszymi obecnymi członkami i sekretarzem generalnym Komitetu stanowi on tymczasowe Prezydium.

Artykuł 12

Ukonstytuowanie się Komitetu i sprawdzenie pełnomocnictw członków

1. Na pierwszym posiedzeniu tymczasowy Przewodniczący przekazuje Komitetowi komunikat Rady w sprawie mianowania członków i zdaje sprawę ze swoich czynności w zakresie reprezentowania Komitetu oraz prowadzenia spraw bieżących. Może też dokonać weryfikacji – jeśli zostanie zgłoszony taki wniosek – mianowania i pełnomocnictw członków, zanim stwierdzi ukonstytuowanie się Komitetu na nową kadencję.
2. Prezydium tymczasowe sprawuje swoje funkcje do momentu ogłoszenia wyników wyboru członków Prezydium.

ROZDZIAŁ 2

Zgromadzenie Plenarne

Artykuł 13

Zadania Zgromadzenia Plenarnego

Komitet zbiera się na Zgromadzeniu Plenarnym. Główne zadania Zgromadzenia Plenarnego są następujące:

- a) przyjmowanie opinii, raportów i rezolucji;
- b) zatwierdzanie projektu preliminarza dochodów i wydatków Komitetu;
- c) zatwierdzanie programu politycznego Komitetu na początku każdej kadencji;
- d) wybór Przewodniczącego, pierwszego wiceprzewodniczącego i innych członków Prezydium;
- e) ustanawianie komisji;
- f) przyjmowanie i zmiana regulaminu wewnętrznego Komitetu;
- g) podejmowanie decyzji w sprawie wniesienia skargi lub wniosku interwencyjnego do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej; decyzja taka podejmowana jest po sprawdzeniu kworum na podstawie art. 21 ust. 1 zdanie pierwsze, większością oddanych głosów, na wniosek Przewodniczącego Komitetu bądź właściwej komisji, zgodnie z art. 58 i 59; jeśli taka decyzja zostanie podjęta, Przewodniczący wnosi skargę w imieniu Komitetu.

Artykuł 14

Zwołanie Zgromadzenia Plenarnego

1. Przewodniczący Komitetu zwołuje Zgromadzenie Plenarne przynajmniej raz na kwartał. Prezydium powinno ustalić harmonogram sesji plenarnych w ciągu trzeciego kwartału poprzedniego roku. Sesja plenarna może być rozłożona na jeden dzień lub na kilka dni obrad.
2. Na pisemny wniosek co najmniej jednej czwartej członków Przewodniczący ma obowiązek zwołać nadzwyczajną sesję plenarną, która musi odbyć się najwcześniej tydzień, a najpóźniej miesiąc po złożeniu takiego wniosku. We wniosku należy określić sprawę do rozpatrzenia na nadzwyczajnej sesji plenarnej. W porządku obrad tej sesji plenarnej nie może się znaleźć żadna inna kwestia.

Artykuł 15

Porządek obrad sesji plenarnej

1. Prezydium przygotowuje wstępny projekt porządku obrad, który zawiera tymczasowy wykaz projektów opinii, raportów i rezolucji do rozpatrzenia na drugiej z kolei najbliższej sesji plenarnej, jak również wszelkich innych dokumentów będących przedmiotem decyzji (dokumenty do decyzji).
2. Przynajmniej na dwadzieścia jeden dni roboczych przed otwarciem sesji plenarnej drogą elektroniczną udostępnia się członkom i ich zastępcom projekt porządku obrad, do którego dołączone są wymienione w nim dokumenty do decyzji; dokumenty są udostępniane członkom i zastępcom w ich językach urzędowych.
3. Projekty opinii, raportów i rezolucji są wpisywane do porządku obrad w kolejności, w której zostały zatwierdzone przez komisje lub przedłożone zgodnie z regulaminem wewnętrznym, przy czym należy zachować spójność pod względem treści kolejnych punktów.

4. W szczególnych i należycie uzasadnionych wypadkach, kiedy niemożliwe jest dotrzymanie terminu określonego w ust. 2 niniejszego artykułu, Przewodniczący może włączyć do porządku obrad dany dokument do decyzji, pod warunkiem że jego tekst został przekazany członkom i zastępcom w ich języku urzędowym przynajmniej tydzień przed otwarciem sesji plenarnej. Na stronie tytułowej tego dokumentu do decyzji Przewodniczący powinien wyjaśnić przyczynę zastosowania takiej procedury.
5. Poprawki w formie pisemnej do projektu porządku obrad muszą dotrzeć do sekretarza generalnego najpóźniej na trzy dni robocze przed otwarciem sesji plenarnej.
6. Na posiedzeniu bezpośrednio poprzedzającym otwarcie sesji plenarnej Prezydium zatwierdza ostateczny projekt porządku obrad. Na posiedzeniu tym Prezydium może, decydując większością dwóch trzecich oddanych głosów, wpisać do porządku obrad sprawy pilne lub dotyczące aktualnych zagadnień, których rozpatrzenia nie można odłożyć do następnej sesji plenarnej.
7. Prezydium lub Zgromadzenie Plenarne, na wniosek Przewodniczącego, grupy politycznej lub 32 członków, może przed przystąpieniem do głosowania nad poprawkami postanowić o:

— przeniesieniu rozpatrzenia dokumentu do decyzji na jedną z kolejnych sesji,

albo

— odesłaniu dokumentu do decyzji do ponownego rozpatrzenia przez właściwą komisję.

Przepisu tego nie stosuje się w wypadku, gdy wyznaczony przez Radę, Komisję lub Parlament Europejski termin nie pozwala na odroczenie przyjęcia dokumentu do decyzji.

Do dokumentu do decyzji, który został przeniesiony na jedną z kolejnych sesji plenarnych, dołączone są wszystkie zgłoszone do niego we właściwym trybie poprawki. Bez uszczerbku dla art. 24 ust. 2 lit. a), przełożenie głosowania nie jest równoznaczne z określeniem nowego terminu zgłaszania poprawek.

W wypadku odesłania dokumentu do właściwej komisji wszystkie zgłoszone do niego poprawki stają się nieaktualne, zaś sprawozdawca ocenia, w jakim stopniu ich treść:

— wymaga uprzedniej zmiany tekstu przez sprawozdawcę, z uwzględnieniem harmonogramu procedury,

i/lub

— może stanowić powód do zgłoszenia poprawek przez sprawozdawcę, zgodnie z procedurą w zakresie poprawek przewidzianą dla komisji.

Dokument zostaje wpisany do porządku obrad komisji do decyzji.

Artykuł 16

Otwarcie sesji plenarnej

Przewodniczący otwiera sesję plenarną i przedstawia do zatwierdzenia ostateczny projekt porządku obrad.

Artykuł 17

Publiczność, osobistości z zewnątrz i osobistości zaproszone do zabrania głosu, czas na aktualne zagadnienia

1. Sesje Zgromadzenia Plenarnego są otwarte dla publiczności, chyba że postanowi ono inaczej w odniesieniu do całej sesji lub konkretnego punktu porządku obrad.
2. W sesjach plenarnych mogą uczestniczyć przedstawiciele Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji. Mogą oni zostać poproszeni o zabranie głosu w trakcie sesji.
3. Z inicjatywy własnej lub na wniosek Prezydium Przewodniczący może również zapraszać osobistości z zewnątrz do udziału w sesjach plenarnych i do zabrania głosu. Po takich wystąpieniach może nastąpić dyskusja ogólna, do której stosują się ogólne przepisy dotyczące czasu wypowiedzi.
4. Zgodnie z art. 15 ust. 1 i 6 Prezydium może proponować Zgromadzeniu Plenarnemu przeprowadzenie dyskusji ogólnej o aktualnych kwestiach politycznych mających skutki regionalne i lokalne (czas na aktualne zagadnienia). W odniesieniu do przebiegu tej dyskusji zastosowanie mają ogólne przepisy dotyczące czasu wypowiedzi.

Artykuł 18

Normy postępowania i czas wypowiedzi

1. Bez uszczerbku dla swobody wypowiedzi, postępowanie członków odznacza się wzajemnym szacunkiem, opiera się na wartościach i zasadach określonych w podstawowych aktach Unii Europejskiej, cechuje się poszanowaniem powagi Komitetu i nie powoduje zakłóceń w sprawnym przebiegu prac organów Komitetu ani też nie narusza spokoju w budynkach Komitetu.
2. Na początku sesji plenarnej Zgromadzenie Plenarne ustala na podstawie propozycji Prezydium czas wypowiedzi przewidziany dla każdego punktu porządku obrad. Podczas sesji plenarnej Przewodniczący podejmuje, z inicjatywy własnej lub na wniosek członka, decyzję o ograniczeniu czasu wypowiedzi.
3. Na wniosek Prezydium Przewodniczący może zaproponować Zgromadzeniu Plenarnemu podział przewidzianego czasu wypowiedzi między grupy polityczne i delegacje krajowe, zarówno w przypadku dyskusji na tematy ogólne, jak i szczegółowe.
4. Czas wypowiedzi jest ograniczony do jednej minuty w przypadku wystąpień w sprawie protokołu, wniosków formalnych oraz zmian do ostatecznego projektu porządku obrad lub zmian do porządku obrad.
5. Jeżeli zabierający głos przekroczy limit swojego czasu wypowiedzi, Przewodniczący może, po upomnieniu go, odebrać mu głos.
6. Członek może złożyć wniosek o zamknięcie dyskusji; wniosek ten Przewodniczący poddaje pod głosowanie.

Artykuł 19

Lista mówców

1. Członkowie, którzy pragną zabrać głos, są wpisywani na listę mówców w kolejności zgłoszeń. Przewodniczący udziela głosu na podstawie tej listy. Czuwa nad tym, by w miarę możliwości głos zabierali na przemian mówcy reprezentujący różne opcje polityczne i pochodzący z różnych delegacji krajowych.
2. Pierwszeństwo głosu może zostać przyznane sprawozdawcy właściwej komisji oraz przedstawicielom grup politycznych i delegacji krajowych, którzy pragną zabrać głos w imieniu swojej grupy lub delegacji.
3. Nikt nie może przemawiać więcej niż dwa razy w tej samej sprawie, chyba że uzyska pozwolenie Przewodniczącego. Jednakże przewodniczący i sprawozdawcy danych komisji mogą wystąpić z wnioskiem o udzielenie im zgody na wystąpienie, którego czas określa Przewodniczący.

Artykuł 20

Wnioski formalne

1. Należy udzielić głosu członkowi, który chciałby przedstawić wniosek formalny lub zwrócić uwagę Przewodniczącego na fakt nieprzestrzegania regulaminu wewnętrznego. Wniosek musi być związany z dyskutowaną kwestią lub z porządkiem obrad.
2. Prośby o udzielenie głosu w celu zgłoszenia wniosku formalnego mają pierwszeństwo przed wszelkimi innymi prośbami o udzielenie głosu.
3. W sprawie wniosków formalnych Przewodniczący rozstrzyga niezwłocznie, stosując się do przepisów regulaminu wewnętrznego. Po powołaniu się na regulamin Przewodniczący ogłasza swoją decyzję; w sprawie tej decyzji nie przeprowadza się głosowania.

Artykuł 21

Kworum

1. Za kworum Zgromadzenia Plenarnego uznaje się obecność więcej niż połowy członków. Kworum jest sprawdzane na wniosek członka i pod warunkiem, że przynajmniej piętnastu członków głosuje za wnioskiem o stwierdzenie kworum. Dopóki nie zostanie zgłoszony wniosek o stwierdzenie kworum, wszystkie głosowania są ważne bez względu na liczbę obecnych. Przed przystąpieniem do sprawdzenia kworum Przewodniczący może zawiesić obrady na maksymalnie dziesięć minut. Członków, którzy wnioskowali o stwierdzenie kworum, zalicza się w poczet obecnych, nawet jeśli nie ma ich już na sali posiedzeń. Jeżeli liczba obecnych członków wynosi mniej niż piętnastu, Przewodniczący może stwierdzić, że kworum nie zostało osiągnięte.

2. Jeżeli stwierdzono brak kworum, wszystkie punkty porządku obrad, w sprawie których wymagane jest głosowanie, zostają odłożone na następny dzień obrad, w którym Zgromadzenie Plenarne, bez względu na liczbę obecnych członków, może głosować prawomocnie w sprawie punktów, które zostały przeniesione. Wszystkie decyzje i głosowania z danego posiedzenia sprzed sprawdzenia kworum pozostają ważne.

Artykuł 22

Głosowanie

1. Zgromadzenie Plenarne podejmuje decyzje większością oddanych głosów, chyba że przepisy regulaminu wewnętrznego stanowią inaczej.
2. Ważne formy głosowania to: głos za, głos przeciw lub wstrzymanie się od głosu. Przy obliczaniu większości uwzględnia się tylko głosy za i głosy przeciw. W razie równości głosów uważa się, że tekst lub propozycja poddane pod głosowanie zostały odrzucone.
3. Prawo do głosowania jest prawem osobistym. Członkowie głosują wyłącznie indywidualnie i osobiście.
4. Jeżeli wynik liczenia głosów zostanie zakwestionowany, głosowanie może być powtórzone na polecenie Przewodniczącego lub na wniosek członka, pod warunkiem że przynajmniej piętnastu członków głosuje za tym wnioskiem.
5. Na wniosek Przewodniczącego, grupy politycznej lub 32 członków, zgłoszony przed zatwierdzeniem ostatecznego porządku obrad, Zgromadzenie Plenarne może w odniesieniu do jednego punktu lub kilku punktów porządku obrad zadecydować o głosowaniu imiennym, które zostanie odnotowane w protokole sesji plenarnej. Głosowania imiennego nie stosuje się w wypadku głosowania nad poprawkami, chyba że Zgromadzenie Plenarne postanowi inaczej.
6. W wypadku gdy przedmiotem głosowania są decyzje dotyczące osób, na wniosek Przewodniczącego, grupy politycznej lub 32 członków może zostać zarządzone głosowanie tajne.
7. Przewodniczący może zdecydować w każdej chwili, że głosowanie odbędzie się za pomocą aparatury elektronicznej.

Zapis liczbowego wyniku głosowania elektronicznego jest publicznie dostępny po sesji plenarnej.

Artykuł 23

Zgłaszanie poprawek

1. Tylko członkowie i należycie upoważnieni zastępcy mogą zgłaszać poprawki do dokumentów do decyzji, zgodnie z obowiązującymi zasadami przedkładania poprawek. Prawo takie ma także – wyłącznie w odniesieniu do opracowanej przez siebie opinii – każdy nieposiadający upoważnienia zastępcy powołany na sprawozdawcę.

Z prawa do składania poprawek na sesję plenarną może korzystać albo członek, albo jego należycie upoważniony zastępca. Poprawki przepisowo zgłoszone przed wygaśnięciem mandatu członka lub zastępcy członka Komitetu bądź też przed udzieleniem lub wycofaniem pełnomocnictwa zachowują ważność.

2. Bez uszczerbku dla przepisów art. 27 ust. 1, poprawki do dokumentów do decyzji muszą zostać przedstawione bądź przez grupę polityczną, bądź też przez co najmniej sześciu członków lub należycie upoważnionych zastępców i muszą zawierać ich nazwiska. Delegacje krajowe liczące mniej niż sześciu członków mogą zgłaszać poprawki pod warunkiem, że zgłaszają je wszyscy członkowie lub należycie upoważnieni zastępcy należący do danej delegacji i że na poprawkach figurują ich nazwiska.
3. Poprawki muszą zostać złożone do godz. 15.00 w dniu przypadającym na jedenaście dni roboczych przed otwarciem sesji plenarnej i muszą być dostępne w formie elektronicznej zaraz po ich przetłumaczeniu, a przynajmniej na cztery dni robocze przed otwarciem sesji plenarnej.

Poprawki po przetłumaczeniu są najpierw przekazywane sprawozdawcy, tak aby umożliwić mu przekazanie jego poprawek do Sekretariatu Generalnego przynajmniej na trzy dni robocze przed otwarciem sesji plenarnej. Poprawki sprawozdawcy muszą wyraźnie odnosić się do jednej poprawki lub kilku poprawek, o których mowa w akapicie pierwszym i które sprawozdawca powinien wskazać. Poprawki sprawozdawcy są dostępne w przeddzień otwarcia sesji plenarnej.

Jeżeli ma zastosowanie art. 15 ust. 4, Przewodniczący może zdecydować o odroczeniu ostatecznej daty zgłaszania poprawek i wyznaczyć ją na termin przypadający najpóźniej na trzy dni robocze przed otwarciem sesji plenarnej. Zwykły termin zgłaszania poprawek nie odnosi się także do poprawek dotyczących spraw pilnych w rozumieniu art. 15 ust. 6.

4. Wszystkie poprawki są dostarczane członkom przed rozpoczęciem sesji plenarnej.

Artykuł 24

Postępowanie z poprawkami

1. Procedura głosowania jest następująca:

- a) najpierw poddaje się pod głosowanie poprawki dotyczące projektu dokumentu. Poprawki mają pierwszeństwo przed tekstem, którego dotyczą;
- b) następnie głosuje się nad całością tekstu w brzmieniu, które uzyskał on po uwzględnieniu ewentualnych poprawek.

2. Zasady głosowania:

- a) Poprawki kompromisowe

Jeżeli zgłoszono jedną poprawkę lub kilka poprawek w odniesieniu do danej części dokumentu do decyzji, Przewodniczący, sprawozdawca lub autorzy tych poprawek mogą w drodze wyjątku zaproponować poprawki kompromisowe. Poprawki te są poddawane pod głosowanie w pierwszej kolejności.

Jeżeli sprawozdawca lub jeden z autorów pierwotnych poprawek wyrazi sprzeciw wobec zaproponowanej poprawki kompromisowej, nie poddaje się jej pod głosowanie.

- b) Głosowanie łączne

Przed przyjęciem lub odrzuceniem danej poprawki Przewodniczący może zarządzić głosowanie łączne nad grupą poprawek, których treść lub cele są podobne (głosowanie łączne). Poprawki te mogą dotyczyć różnych części pierwotnego tekstu.

- c) Głosowanie blokowe

Jeśli chodzi o poprawki zgłoszone do projektu opinii, sprawozdawca tego projektu może przedstawić listę poprawek, których przyjęcie zaleca. Jeżeli wydane zostało takie zalecenie dotyczące głosowania, Przewodniczący może zarządzić łączne głosowanie nad niektórymi poprawkami objętymi tym zaleceniem (głosowanie blokowe). Każdy członek może takie zalecenie zakwestionować – w takim wypadku musi określić, które poprawki powinny być przedmiotem odrębnego głosowania.

- d) Głosowanie rozłączne

Jeżeli tekst poddany pod głosowanie zawiera co najmniej dwa przepisy bądź zawiera odniesienia do co najmniej dwóch punktów albo też daje się podzielić na co najmniej dwie części o różnym znaczeniu lub wartości normatywnej, sprawozdawca, grupa polityczna, delegacja krajowa lub jeden z autorów poprawki mogą wnieść o przeprowadzenie głosowania rozłącznego.

Wniosek należy zgłosić najpóźniej na godzinę przed rozpoczęciem sesji plenarnej, chyba że Przewodniczący ustali inny termin. Decyzję w sprawie wniosku podejmuje Przewodniczący.

Głosowania rozłącznego nie dopuszcza się w wypadku poprawek kompromisowych i poprawek sprawozdawcy.

3. Głosowanie nad poprawkami

Poprawki są poddawane pod głosowanie w kolejności występowania danych punktów w całym tekście i według następujących kryteriów pierwszeństwa:

- poprawki kompromisowe, pod warunkiem że żaden z autorów pierwotnych poprawek nie wyrazi sprzeciwu,
- poprawki sprawozdawcy,
- inne poprawki.

Poprawki sprawozdawcy i poprawki kompromisowe, jeśli zostaną przyjęte, eliminują wszelkie poprawki, które były ich podstawą.

Jeżeli różni autorzy zgłosili co najmniej dwie identyczne poprawki, zostają one poddane pod głosowanie jako jedna poprawka.

4. W wypadku gdy co najmniej dwie poprawki wzajemnie wykluczające się dotyczą tej samej części tekstu, ta z nich, która w największym stopniu odchodzi od pierwotnego tekstu, ma pierwszeństwo i powinna zostać poddana pod głosowanie jako pierwsza.
5. Przewodniczący przed głosowaniem ogłasza, czy przyjęcie poprawki pociąga za sobą wyeliminowanie jakiegś innej poprawki bądź kilku innych poprawek ze względu na to, że poprawki te wzajemnie się wykluczają – jeśli dotyczą tego samego fragmentu tekstu – albo wprowadzają sprzeczność. Poprawka zostaje uznana za wyeliminowaną, jeżeli jest niezgodna z wcześniejszym głosowaniem nad tą samą opinią. Jeżeli autorzy poprawki nie zgadzają się z decyzją Przewodniczącego w tej sprawie, o poddaniu tej poprawki pod głosowanie decyduje Zgromadzenie Plenarne.
6. Jeżeli tekst jako całość nie uzyska większości oddanych głosów w ostatecznym głosowaniu, Zgromadzenie Plenarne postanawia, czy projekt opinii należy odesłać do właściwej komisji, czy go zarzucić. Sporządzenie opinii zostaje uznane za bezcelowe, jeśli harmonogram międzyinstytucjonalny nie pozwala na dalsze dyskusje. Przewodniczący Komitetu powiadamia o tym fakcie instytucję, która złożyła wniosek.

Jeśli projekt opinii został odesłany do właściwej komisji, powinna ona:

- poddać ponownie pod dyskusję i głosowanie projekt opinii z uwzględnieniem poprawek przyjętych na sesji plenarnej, albo
- wyznaczyć nowego sprawozdawcę i tym samym rozpocząć nowy proces opracowywania opinii,
- albo też odstąpić od opracowania opinii.

Artykuł 25

Spójność końcowego tekstu

Jeśli skutek przyjęcia poprawek, których nie uznano za wyeliminowane zgodnie z art. 24 ust. 5, lub skutek przyjęcia poprawki, która wymaga dokonania odpowiednich zmian w innych częściach tekstu, ucierpiała spójność końcowego tekstu, administracja – po konsultacji z grupami politycznymi, sprawozdawcą oraz autorem danej poprawki – wprowadza zmiany w celu przywrócenia spójności ostatecznego tekstu. Wszelka ewentualna ingerencja w tekst musi być ograniczona do ścisłego minimum niezbędnego do przywrócenia spójności. Członkowie zostaną poinformowani o wszelkich wprowadzonych zmianach.

Artykuł 26

Opinie pilne

W wypadkach niecierpiących zwłoki, gdy zwykły tryb nie pozwala na dotrzymanie terminu ustalonego przez Radę, Komisję lub Parlament Europejski i gdy właściwa komisja przyjęła swój projekt opinii jednoznacznie, Przewodniczący przekazuje ten projekt Radzie, Komisji i Parlamentowi Europejskiemu do wiadomości. Projekt opinii jest przedkładany do zatwierdzenia bez poprawek na następnej sesji Zgromadzenia Plenarnego. We wszystkich dokumentach dotyczących tego projektu należy zaznaczyć, że chodzi o opinię podlegającą trybowi pilnemu.

Artykuł 27

Procedury uproszczone

1. Projekty opinii lub projekty raportu, które komisja odpowiedzialna przyjęła jednogłośnie, są przedkładane Zgromadzeniu Plenarnemu do zatwierdzenia w proponowanej postaci, chyba że co najmniej 32 członków lub należycie upoważnionych zastępców bądź grupa polityczna zgłoszą do nich poprawkę, zgodnie z art. 23 ust. 3 zdanie pierwsze. W takim wypadku Zgromadzenie Plenarne rozpatruje tę poprawkę. Projekt opinii lub projekt raportu komisji jest przedstawiany przez sprawozdawcę na sesji plenarnej i może być przedmiotem dyskusji. Zostaje on przekazany członkom równocześnie z projektem porządku obrad.
2. Jeżeli komisja, której powierzono rozpatrzenie dokumentu, uzna, że nie wymaga on komentarzy ani zmian ze strony Komitetu, może zaproponować, by nie zgłaszać do niego żadnych zastrzeżeń. Propozycja ta zostaje przedłożona Zgromadzeniu Plenarnemu do przyjęcia w trybie bez dyskusji.

Artykuł 28

Zamknięcie sesji plenarnej

Przed zamknięciem sesji plenarnej Przewodniczący informuje o miejscu i dacie następnej sesji, jak również o punktach porządku obrad, które są już znane.

Artykuł 29

Symbole

1. Komitet Regionów uznaje i przyjmuje następujące symbole Unii Europejskiej:
 - a) flagę przedstawiającą krąg dwunastu złotych gwiazd na niebieskim tle;
 - b) hymn pochodzący z „Ody do radości” z IX Symfonii Ludwiga van Beethovena;
 - c) dewizę brzmiącą „Zjednoczeni w różnorodności”.
2. Komitet Regionów obchodzi Dzień Europy 9 maja.
3. Flaga wywieszona jest we wszystkich budynkach Komitetu Regionów, a ponadto jest eksponowana z okazji oficjalnych wydarzeń.
4. Hymn odgrywany jest przed każdą sesją inauguracyjną nową kadencję oraz na innych uroczystych posiedzeniach, zwłaszcza w celu uhonorowania szefów państw lub rządów lub też nowych członków mianowanych w następstwie rozszerzenia.

ROZDZIAŁ 3

Prezydium i Przewodniczący

Artykuł 30

Skład Prezydium

W skład Prezydium wchodzi:

- a) Przewodniczący;
- b) pierwszy wiceprzewodniczący;
- c) po jednym wiceprzewodniczącym na każde państwo członkowskie;
- d) dwudziestu ośmiu innych członków;
- e) przewodniczący grup politycznych.

Oprócz funkcji Przewodniczącego, pierwszego wiceprzewodniczącego i przewodniczących grup politycznych, stanowiska w Prezydium podzielone są w następujący sposób między delegacje krajowe:

- trzy stanowiska: Niemcy, Hiszpania, Francja, Włochy, Polska, Zjednoczone Królestwo,
- dwa stanowiska: Belgia, Bułgaria, Chorwacja, Republika Czeska, Dania, Grecja, Irlandia, Litwa, Węgry, Niderlandy, Austria, Portugalia, Rumunia, Słowacja, Finlandia, Szwecja,
- jedno stanowisko: Estonia, Cypr, Łotwa, Luksemburg, Malta, Słowenia.

Artykuł 31

Przedstawiciele członków Prezydium

1. Poszczególne delegacje krajowe wyznaczają ze swego grona członka lub zastępcę jako przedstawiciela *ad personam* dla każdego ze swych członków zasiadających w Prezydium, z wyjątkiem Przewodniczącego i pierwszego wiceprzewodniczącego.
2. Każda grupa polityczna wybiera ze swego grona członka lub zastępcę jako przedstawiciela *ad personam* swojego przewodniczącego.
3. Przedstawiciel *ad personam* ma prawo udziału w posiedzeniach, prawo zabierania głosu i prawo głosowania tylko wtedy, gdy reprezentuje wspomnianego członka Prezydium. O udzieleniu pełnomocnictwa do głosowania należy przed danym posiedzeniem powiadomić sekretarza generalnego, zgodnie z obowiązującą procedurą powiadamiania.

Artykuł 32

Zasady wyborów

1. Prezydium jest wybierane przez Zgromadzenie Plenarne na okres dwóch i pół roku.

- Wybory odbywają się pod kierownictwem Przewodniczącego tymczasowego, zgodnie z art. 11 i 12. Kandydatury muszą zostać zgłoszone na piśmie sekretarzowi generalnemu najpóźniej na godzinę przed rozpoczęciem sesji plenarnej. Warunkiem przeprowadzenia wyborów jest stwierdzenie kworum, o którym mowa w art. 21 ust. 1 zdanie pierwsze.

Artykuł 33

Wybór Przewodniczącego i pierwszego wiceprzewodniczącego

- Przed wyborami na stanowiska Przewodniczącego i pierwszego wiceprzewodniczącego kandydaci mogą skierować krótkie oświadczenie do Zgromadzenia Plenarnego. W tym celu dysponują oni jednakowo długim czasem wypowiedzi, ustalonym przez Przewodniczącego tymczasowego.
- Wybory Przewodniczącego i pierwszego wiceprzewodniczącego przeprowadzane są w odrębnych głosowaniach. Są oni wybierani większością oddanych głosów.
- Ważne formy głosowania to: głos za i wstrzymanie się od głosu. Tylko głosy za uwzględniane są przy sprawdzaniu, czy uzyskana została większość.
- Jeżeli żaden z kandydatów nie otrzyma większości głosów w pierwszej turze wyborów, organizowana jest druga tura; wybrany zostaje kandydat, który uzyska większą liczbę głosów. W razie równości głosów przystępuje się do losowania.

Artykuł 34

Wybory członków Prezydium

- Możliwe jest utworzenie wspólnej listy kandydatur tych delegacji krajowych, które przedstawiają tylko jednego kandydata na każde stanowisko przysługujące im w Prezydium. Lista ta może zostać przyjęta w jednym głosowaniu, większością oddanych głosów.

W wypadku gdy wspólna lista nie zostanie przyjęta lub gdy liczba kandydatów proponowanych przez daną delegację krajową na stanowiska przypadające jej w Prezydium przekroczy liczbę dostępnych stanowisk, każde z nich stanowi przedmiot odrębnego głosowania; zastosowanie mają wówczas zasady wyborów dotyczące Przewodniczącego i pierwszego wiceprzewodniczącego, zgodnie z art. 32 i art. 33 ust. 2–4.

- Przewodniczący grup politycznych wybrani przez poszczególne grupy są członkami Prezydium.

Artykuł 35

Wybór przedstawicieli

Przy wyborze kandydata na stanowisko w Prezydium, automatycznie wybiera się również jego przedstawiciela *ad personam*.

Artykuł 36

Wybory częściowe w celu obsadzenia zwolnionego mandatu członka Prezydium

Członek Prezydium lub jego przedstawiciel *ad personam*, którzy przestają sprawować mandat członka Komitetu lub ustępują ze stanowiska członka Prezydium, są zastępowani na pozostały okres kadencji, zgodnie z art. 30–35. Wybory częściowe w celu obsadzenia takiego zwolnionego mandatu odbywają się na sesji Zgromadzenia Plenarnego pod kierownictwem Przewodniczącego lub jednego z jego przedstawicieli, zgodnie z art. 39 ust. 3.

Artykuł 37

Zadania Prezydium

Zadania Prezydium są następujące:

- opracowywanie i przedstawianie Zgromadzeniu Plenarnemu programu politycznego Prezydium na początku jego kadencji i nadzorowanie jego wykonania; na zakończenie swojej kadencji Prezydium przedstawia Zgromadzeniu Plenarnemu sprawozdanie z realizacji swojego programu politycznego;
- organizacja i koordynacja prac Zgromadzenia Plenarnego i komisji;
- przyjmowanie, na podstawie propozycji przedstawionych przez komisje, ich rocznego programu prac;
- ogólne kompetencje w sprawach natury finansowej, organizacyjnej i administracyjnej dotyczących członków i zastępców; organizacja wewnętrzna Komitetu i jego Sekretariatu Generalnego, włączając w to również schemat organizacyjny i organy Komitetu;

e) kompetencje w zakresie:

- ustanawiania grup roboczych, które składają się z członków Prezydium lub innych członków Komitetu i pełnią wobec Prezydium funkcję doradczą w sprawach szczegółowych; takie grupy robocze mogą liczyć do 12 członków,
- zapraszania do udziału w posiedzeniach Prezydium innych członków Komitetu, z uwagi na ich wiedzę lub pełnioną przez nich funkcję, oraz osobistości z zewnątrz;

f) zatrudnianie sekretarza generalnego oraz urzędników i innych pracowników wymienionych w art. 73;

g) przedstawianie Zgromadzeniu Plenarnemu projektu preliminarza dochodów i wydatków Komitetu, zgodnie z art. 75;

h) zezwalanie na posiedzenia poza zwyczajowym miejscem pracy;

i) podejmowanie decyzji co do składu i zasad funkcjonowania grup roboczych, wspólnych komitetów tworzonych z krajami kandydującymi do członkostwa w UE lub innych organów politycznych, w których pracach uczestniczą członkowie Komitetu.

Wspólne komitety konsultacyjne tworzone są z przedstawicielami władz lokalnych i regionalnych z krajów kandydujących do UE, na podstawie przepisów określonych w układzie o stabilizacji i stowarzyszeniu.

Członkowie wspólnych komitetów konsultacyjnych z krajów kandydujących do UE są oficjalnie wyznaczani przez swój rząd, aby reprezentowali w tych gremiach swoje samorządy lokalne i regionalne. Decyzje we wspólnych komitetach konsultacyjnych podejmowane są wspólnie z przedstawicielami kraju partnerskiego, pod wspólnym przewodnictwem Komitetu Regionów i kraju kandydującego.

Wspólne komitety konsultacyjne powinny przygotowywać sprawozdania i zalecenia dotyczące dziedzin istotnych dla władz lokalnych w procesie rozszerzenia. Sprawozdania te mogą być także adresowane do rady stowarzyszenia.

j) W wypadku gdy Zgromadzenie Plenarne nie jest w stanie podjąć rozstrzygnięcia w wymaganym terminie, Prezydium – po sprawdzeniu kworum na podstawie art. 38 ust. 2 zdanie pierwsze – podejmuje decyzję w sprawie wniesienia skargi lub wniosku interwencyjnego do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, czyniąc to większością oddanych głosów, na wniosek Przewodniczącego Komitetu bądź właściwej komisji, działających zgodnie z art. 58 i 59. Jeśli taka decyzja zostanie podjęta, Przewodniczący wnosi skargę w imieniu Komitetu i na najbliższej sesji plenarnej zwraca się do Zgromadzenia Plenarnego o podjęcie decyzji o utrzymaniu skargi. Jeśli po sprawdzeniu kworum, zgodnie z art. 21 ust. 1 zdanie pierwsze, Zgromadzenie Plenarne większością głosów wymagana w art. 13 lit. g) wypowie się przeciwko skardze, wówczas Przewodniczący ją wycofuje.

Artykuł 38

Zwołanie Prezydium, kworum i podejmowanie decyzji

1. Prezydium jest zwoływane przez Przewodniczącego, który wyznacza datę posiedzenia i porządek obrad w porozumieniu z pierwszym wiceprzewodniczącym. Prezydium zbiera się przynajmniej raz na kwartał lub w czternaście dni po otrzymaniu na piśmie wniosku popartego przynajmniej przez jedną czwartą swych członków.
2. Na posiedzeniach Prezydium za kworum uznaje się obecność przynajmniej połowy członków. Kworum jest stwierdzane na wniosek członka i pod warunkiem, że co najmniej sześciu członków głosuje za wnioskiem o sprawdzenie kworum. Dopóki nie zostanie złożony wniosek o sprawdzenie kworum, wszystkie głosowania są ważne bez względu na liczbę obecnych. Jeżeli stwierdzi się brak kworum, Prezydium może prowadzić obrady, ale głosowania odkłada się na kolejne posiedzenie.
3. Decyzje są podejmowane większością oddanych głosów, chyba że niniejszy regulamin stanowi inaczej. Zastosowanie mają tu przepisy art. 22 ust. 2 i 6.
4. Bez uszczerbku dla art. 40 ust. 4 lit. b), w celu przygotowania decyzji Prezydium Przewodniczący może zobowiązać sekretarza generalnego do opracowania dokumentów do rozpatrzenia oraz zaleceń co do decyzji dotyczących każdej z omawianych kwestii; te dokumenty i zalecenia są załączane do projektu porządku obrad.

5. Dokumenty te powinny zostać udostępnione członkom drogą elektroniczną przynajmniej na dziesięć dni przed rozpoczęciem posiedzenia. Poprawki do dokumentów Prezydium muszą dotrzeć do sekretarza generalnego najpóźniej na dwa dni robocze przed rozpoczęciem posiedzenia Prezydium, zgodnie z obowiązującymi zasadami zgłaszania poprawek, i powinny zostać udostępnione drogą elektroniczną natychmiast po ich przetłumaczeniu.
6. W wyjątkowych okolicznościach Przewodniczący może zastosować procedurę pisemną w celu przyjęcia decyzji innych niż decyzje dotyczące osób. Przewodniczący przekazuje członkom propozycję decyzji i zwraca się do nich o powiadomienie go na piśmie w ciągu pięciu dni roboczych o ewentualnych zastrzeżeniach. Uznaje się, że decyzja zostaje podjęta, o ile nie wpłyną zastrzeżenia od co najmniej sześciu członków.

Artykuł 39

Przewodniczący

1. Przewodniczący kieruje pracami Komitetu.
2. Przewodniczący reprezentuje Komitet. Może delegować uprawnienia w tym zakresie.
3. W przypadku nieobecności lub innej ważnej przyczyny Przewodniczący jest reprezentowany przez pierwszego wiceprzewodniczącego; jeżeli ten jest również nieobecny lub z ważnych przyczyn nie może się podjąć tego zadania, Przewodniczący jest reprezentowany przez jednego z pozostałych wiceprzewodniczących.

Artykuł 40

Komisja Spraw Finansowych i Administracyjnych

1. Prezydium tworzy, na mocy art. 37, doradcą Komisję Spraw Finansowych i Administracyjnych (CAFA), której przewodniczy jeden z członków Prezydium.
2. Terminy posiedzeń i porządki obrad są ustalane przez przewodniczącego tej komisji, działającego w porozumieniu z jej pierwszym wiceprzewodniczącym.
3. Komisja Spraw Finansowych i Administracyjnych może wyznaczyć spośród swoich członków przedstawiciela, który będzie pomagał jej przewodniczącemu w zdawaniu Prezydium sprawy z powierzonych mu zadań.
4. Komisja Spraw Finansowych i Administracyjnych realizuje następujące zadania:
 - a) rozpatrywanie i przyjmowanie przedstawionego przez sekretarza generalnego wstępnego projektu preliminarza dochodów i wydatków, zgodnie z art. 75;
 - b) opracowywanie projektów zarządzeń i decyzji Prezydium w sprawach finansowych, organizacyjnych i administracyjnych, włączając w to przepisy i decyzje dotyczące członków i zastępców;

dokumenty te wraz z podsumowaniem decyzji CAFA są przesyłane członkom Prezydium, zgodnie z art. 38 ust. 4 i 5;
 - c) doradzanie we wszelkich istotnych sprawach, które mogą zagrozić prawidłowemu zarządzaniu środkami lub osiągnięciu wyznaczonych celów, zwłaszcza w odniesieniu do prognozowanego wykorzystania środków finansowych;
 - d) doradzanie i dokonywanie ocen, jeśli chodzi o wykonanie bieżącego budżetu, transfery środków, procedury związane z planami zatrudnienia, środki na administrację, a także o działania dotyczące projektów związanych z nieruchomościami.
5. Przewodniczący Komisji Spraw Finansowych i Administracyjnych reprezentuje Komitet wobec organów władzy budżetowej Unii.

Opinie, raporty i rezolucje: tryb postępowania Prezydium

Artykuł 41

Opinie: podstawy prawne

Zgodnie z art. 307 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Komitet przyjmuje swoje opinie:

- a) gdy Parlament Europejski, Rada lub Komisja konsultują się z nim w przypadkach przewidzianych w Traktatach, jak również – jeśli jedna z tych instytucji uzna to za stosowne – we wszystkich innych przypadkach, w szczególności jeśli dotyczą one współpracy transgranicznej;

- b) z inicjatywy własnej, w przypadkach, w których uzna to za stosowne:
- (i) w oparciu o komunikat, sprawozdanie lub wniosek ustawodawczy przesłane Komitetowi do wiadomości przez inną instytucję Unii Europejskiej lub na wniosek państwa członkowskiego sprawującego prezydencję w Radzie w bieżącym lub nadchodzącym półroczu;
- albo
- (ii) całkowicie z inicjatywy własnej we wszystkich innych przypadkach.
- c) gdy zwrócono się o opinię do Komitetu Ekonomiczno-Społecznego na mocy art. 304 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, a Komitet uzna, że w grę wchodzi określone interesy regionalne.

Artykuł 42

Opinie: wyznaczenie właściwej komisji

1. Z chwilą otrzymania dokumentów od Rady, Komisji lub Parlamentu Europejskiego, Przewodniczący przydziela je właściwym komisjom. Prezydium jest o tym informowane na kolejnym posiedzeniu.
2. Jeżeli temat opinii należy do zakresu kompetencji co najmniej dwóch komisji, Przewodniczący wyznacza komisję odpowiedzialną i, jeżeli jest to niezbędne, może zaproponować Prezydium utworzenie grupy roboczej złożonej z przedstawicieli danych komisji.
3. Komisja, która nie zgadza się z decyzją podjętą przez Przewodniczącego na podstawie ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, może za pośrednictwem swojego przewodniczącego zwrócić się do Prezydium o rozstrzygnięcie.

Artykuł 43

Wyznaczenie sprawozdawcy generalnego

1. W przypadku gdy dana komisja nie jest w stanie opracować projektu opinii w wymaganym terminie, Prezydium może zaproponować wyznaczenie przez Zgromadzenie Plenarne sprawozdawcy generalnego, odpowiedzialnego za przedstawienie projektu opinii bezpośrednio Zgromadzeniu.
2. W przypadku gdy wymagany termin nie pozostawia czasu wystarczającego do wyznaczenia sprawozdawcy generalnego przez Zgromadzenie Plenarne, wyznaczyć go może Przewodniczący, a Zgromadzenie Plenarne jest o tym informowane na kolejnym posiedzeniu.
3. Sprawozdawca generalny musi należeć do danej komisji.
4. W obu tych przypadkach, jeżeli to możliwe, dana komisja zbiera się, aby przeprowadzić ogólną debatę wstępną na dany temat.

Artykuł 44

Opinie z inicjatywy własnej

1. Wnioski o opracowanie opinii z inicjatywy własnej w rozumieniu art. 41 lit. b) ppkt (ii) mogą być przedstawiane Prezydium przez trzech jego członków, przez komisję za pośrednictwem jej przewodniczącego lub przez 32 członków Komitetu. Muszą one dotrzeć do Prezydium wraz z uzasadnieniem w tym samym czasie co wszystkie inne dokumenty do rozpatrzenia określone w art. 38 ust. 4 i, jeżeli to możliwe, przed zatwierdzeniem rocznego programu prac.
2. Prezydium decyduje większością trzech czwartych oddanych głosów o uwzględnieniu wniosków o opracowanie opinii z inicjatywy własnej w rozumieniu art. 41 lit. b) ppkt (ii). Opinie powierza się, zgodnie z przepisami art. 42, komisji właściwej w danej dziedzinie. Przewodniczący informuje Zgromadzenie Plenarne o wszystkich decyzjach Prezydium dotyczących zatwierdzenia i przydzielenia tych opinii z inicjatywy własnej.

Artykuł 45

Przedstawianie rezolucji

1. Rezolucje powinny się znaleźć w porządku obrad tylko wtedy, gdy dotyczą zarazem działalności Unii Europejskiej, ważnych problemów społeczności regionalnych lub lokalnych oraz spraw aktualnych.

2. Propozycje rezolucji lub wnioski o opracowanie rezolucji mogą być przedstawiane Komitetowi przez przynajmniej 32 członków lub przez grupę polityczną. Wszystkie propozycje lub wnioski muszą być przedstawione Prezydium na piśmie i muszą zawierać nazwiska popierających je członków lub nazwę grupy politycznej. Muszą one zostać złożone u sekretarza generalnego najpóźniej na pięć dni roboczych przed rozpoczęciem posiedzenia Prezydium.
3. Jeżeli Prezydium zdecyduje, że Komitet powinien rozpatrzyć projekt rezolucji lub wniosek o opracowanie rezolucji, może ono:
 - a) wpisać projekt rezolucji do wstępnego projektu porządku obrad sesji plenarnej, zgodnie z przepisami art. 15 ust. 1; albo
 - b) wpisać projekt rezolucji do porządku obrad następnej sesji plenarnej, zgodnie z art. 15 ust. 6 zdanie drugie; tekst ten jest rozpatrywany w drugim dniu obrad.
4. Projekty rezolucji, które dotyczą wydarzeń nieprzewidzianych i zaszłych po upływie terminu określonego w ust. 2 niniejszego artykułu (rezolucje o pilnym charakterze) i które są zgodne z przepisami ust. 1 niniejszego artykułu, mogą być zgłaszane na początku posiedzenia Prezydium. Jeżeli Prezydium stwierdzi, że propozycja dotyczy kluczowych zadań Komitetu, postępuje zgodnie z trybem przewidzianym w ust. 3 lit. b) niniejszego artykułu. Każdy członek może na Zgromadzeniu Plenarnym zgłosić poprawki do projektu rezolucji o pilnym charakterze.

Artykuł 46

Rozpowszechnianie opinii, raportów i rezolucji

Prezydium jest odpowiedzialne za rozpowszechnianie opinii, raportów i rezolucji przyjętych przez Komitet. Przyjmuje także wytyczne dotyczące procedury podejmowania działań następczych związanych z opiniami, zgodnie z przepisami art. 56.

ROZDZIAŁ 4

Konferencja Przewodniczących

Artykuł 47

Skład

W skład Konferencji Przewodniczących wchodzi: Przewodniczący, pierwszy wiceprzewodniczący oraz przewodniczący grup politycznych. Przewodniczący grupy politycznej może być reprezentowany przez członka swej grupy.

Artykuł 48

Kompetencje

Konferencja Przewodniczących zbiera się, aby omówić wszelkie sprawy przedłożone jej przez Przewodniczącego, w szczególności w celu przygotowania i ułatwienia osiągnięcia porozumienia politycznego w sprawie decyzji, które mają zostać podjęte przez inne organy Komitetu.

Przewodniczący w swoim wystąpieniu przed Prezydium zdaje sprawę z dyskusji, które miały miejsce na posiedzeniu Konferencji Przewodniczących.

ROZDZIAŁ 5

Komisje

Artykuł 49

Skład i kompetencje

1. Na początku każdej pięcioletniej kadencji Zgromadzenie Plenarne ustanawia komisje odpowiedzialne za przygotowanie jego prac. Zgromadzenie, na wniosek Prezydium, decyduje o ich składzie i zakresie kompetencji.
2. Skład komisji musi odzwierciedlać proporcje udziału procentowego państw członkowskich w Komitecie.
3. Członkowie Komitetu muszą należeć przynajmniej do jednej, a najwyżej do dwóch komisji. Prezydium może dopuścić wyjątki wobec członków należących do delegacji krajowych, które liczą mniej członków, niż wynosi liczba komisji.

Artykuł 50

Przewodniczący i wiceprzewodniczący

1. Każda komisja wybiera spośród swoich członków przewodniczącego, pierwszego wiceprzewodniczącego oraz do dwóch innych wiceprzewodniczących. Wybierani są oni na okres dwóch i pół roku.
2. Jeżeli liczba kandydatów odpowiada liczbie stanowisk do obsadzenia, mogą oni zostać wybrani przez aklamację. W przeciwnym razie lub na wniosek jednej szóstej członków komisji są oni wybierani w drodze głosowania zgodnie z przepisami art. 33 ust. 2–4, określającymi tryb wyboru Przewodniczącego i pierwszego wiceprzewodniczącego Komitetu.
3. Jeśli przewodniczący lub wiceprzewodniczący komisji przestaje zasiadać w Komitecie lub ustępuje ze stanowiska przewodniczącego lub wiceprzewodniczącego komisji, to wolne stanowisko jest obsadzone zgodnie z procedurą przewidzianą w niniejszym artykule.

Artykuł 51

Zadania komisji

1. Komisje, zgodnie z kompetencjami przyznanymi im przez Zgromadzenie Plenarne na podstawie art. 49, debatuje nad dziedzinami polityki Unii. Głównym zadaniem komisji jest opracowywanie projektów opinii, raportów i rezolucji, które są następnie przedkładane do zatwierdzenia Zgromadzeniu Plenar-nemu.
2. Komisje podejmują decyzje w sprawie opracowania opinii zgodnie z:
 - art. 41 lit. a),
 - art. 41 lit. b) ppkt (i),
 - art. 41 lit. c).
3. Komisje opracowują projekt swojego rocznego programu prac zgodnie z priorytetami politycznymi Komitetu i przedkładają go Prezydium do zatwierdzenia.

Artykuł 52

Zwoływanie komisji i porządek obrad

1. Przewodniczący każdej komisji, działając w porozumieniu z pierwszym wiceprzewodniczącym, określa daty posiedzeń i porządek obrad.
2. Posiedzenie komisji zwołuje jej przewodniczący. Zawiadomienie o posiedzeniu zwyczajnym wraz z porządkiem obrad musi dotrzeć do członków najpóźniej na cztery tygodnie przed datą posiedzenia.
3. Przewodniczący jest zobowiązany do zwołania posiedzenia nadzwyczajnego komisji, jeżeli przynajmniej jedna czwarta członków zwraca się o to na piśmie; posiedzenie to musi się odbyć najpóźniej cztery tygodnie po złożeniu wniosku. Porządek obrad posiedzenia nadzwyczajnego jest ustalany przez członków, którzy złożyli wniosek. Jest on przekazywany członkom równocześnie z zawiadomieniem o zwołaniu posiedzenia.
4. Wszystkie projekty opinii i inne dokumenty do rozpatrzenia, które wymagają tłumaczenia, muszą dotrzeć do sekretariatu komisji co najmniej pięć tygodni przed datą posiedzenia. Muszą one zostać udostępnione członkom drogą elektroniczną najpóźniej na dwanaście dni roboczych przed tą datą. W wyjątkowych przypadkach przewodniczący może zmienić wymienione wyżej terminy.
5. Dokumenty należy przysyłać do sekretariatu pocztą elektroniczną, stosując standardowy format przyjęty przez Prezydium. Zawarte w dokumencie zalecenia polityczne nie powinny w sumie przekraczać 10 stron (15 000 znaków), przy czym ze względów językowych dopuszcza się przekroczenie tego limitu maksymalnie o 10 %. Przewodniczący komisji może wszakże wyrazić zgodę na odstępstwo od tej zasady w wyjątkowych wypadkach, kiedy charakter sprawy usprawiedliwia obszerniejsze ujęcie.

Artykuł 53

Udział i wstęp publiczności

1. Wszyscy członkowie i zastępcy biorący udział w posiedzeniu muszą podpisać listę obecności za każdy dzień posiedzenia.
2. Posiedzenia komisji są otwarte dla publiczności, chyba że komisja postanowi inaczej w odniesieniu do całego posiedzenia lub do konkretnego punktu porządku obrad.

3. Do uczestnictwa w posiedzeniach komisji i udzielenia odpowiedzi na pytania członków mogą zostać zaproszeni przedstawiciele Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji, jak również inne osoby.

Artykuł 54

Termin opracowywania opinii

1. Komisje przedstawiają projekty opinii w terminach przewidzianych w kalendarzu międzyinstytucjonalnym. Na analizę projektu opinii przewiduje się najwyżej dwa posiedzenia, nie wliczając w to pierwszego posiedzenia, podczas którego dokonuje się organizacji prac.
2. W drodze wyjątku Prezydium może zezwolić na dodatkowe posiedzenia w celu rozpatrzenia projektu opinii; może też przedłużyć termin przedstawienia projektu.

Artykuł 55

Treść opinii

1. Opinia Komitetu zawiera poglądy i zalecenia Komitetu w danej sprawie, jak również, w zależności od przypadku, konkretne propozycje wprowadzenia zmian do rozpatrywanego dokumentu.
2. Opinie Komitetu, w wypadku gdy odnoszą się do wniosków dotyczących aktów ustawodawczych w dziedzinach, w których Unia nie ma wyłącznych kompetencji, zawierają ocenę zgodności tych wniosków z zasadami pomocniczości i proporcjonalności.

Inne opinie Komitetu mogą – w razie potrzeby – zawierać odniesienia do stosowania zasad pomocniczości i proporcjonalności, stosownie do przypadku.

3. W opiniach mowa również, ilekroć to możliwe, o przewidywanym wpływie rozpatrywanego dokumentu na administrację oraz finanse regionalne i lokalne.
4. Opinie Komitetu odnoszące się do aktów ustawodawczych powinny zawierać zalecane poprawki do tekstu Komisji Europejskiej.
5. W razie potrzeby sprawozdawca opracowuje uzasadnienie. Nie jest ono poddawane pod głosowanie. Musi jednak być zgodne z tekstem opinii, która jest poddawana pod głosowanie.
6. Każdemu projektowi opinii, w którym proponuje się nowe działanie Komitetu o skutkach finansowych, musi towarzyszyć załącznik z szacunkami dotyczącymi kosztów tego działania. Prezydium przyjmuje przepisy służące wprowadzeniu niniejszego przepisu w życie.

Artykuł 56

Działania następcze w związku z opiniami Komitetu

Po przyjęciu opinii sprawozdawca i przewodniczący komisji, której powierzono przygotowanie projektu opinii, monitorują, ze wsparciem Sekretariatu Generalnego, przebieg procedury, w ramach której skonsultowano się z Komitetem, oraz podejmują wszelkie stosowne działania, by rozpowszechniać stanowisko Komitetu zawarte w opinii, z należyтым uwzględnieniem kalendarza instytucjonalnego.

Artykuł 57

Zmienione opinie

1. Jeśli dana komisja uzna to za stosowne, może zwrócić się do Prezydium z wnioskiem o opracowanie projektu zmienionej opinii na ten sam temat i, w miarę możliwości, przez tego samego sprawozdawcę w celu uwzględnienia zdarzeń, jakie na poziomie międzyinstytucjonalnym zaszły w związku z daną procedurą ustawodawczą. W wypadku gdy stan zaawansowania procedury, w ramach której zasięgnięto opinii Komitetu, nie pozostawia Prezydium wystarczająco dużo czasu na podjęcie decyzji, Przewodniczący może zezwolić na opracowanie zmienionej opinii; informuje o tym Prezydium na jego najbliższym posiedzeniu.
2. Jeśli to możliwe, komisja zbiera się, by przeprowadzić dyskusję i przyjąć projekt zmienionej opinii, który przedkłada się na najbliższej sesji plenarnej.

3. W wypadku gdy stan zaawansowania procedury, w ramach której zasięgnięto opinii Komitetu, nie pozostawia wystarczająco dużo czasu, by komisja mogła przyjąć projekt zmienionej opinii, przewodniczący komisji informuje o tym bezpośrednio Przewodniczącego Komitetu, aby umożliwić zastosowanie procedury wyznaczenia sprawozdawcy generalnego, o której mowa w art. 43.

Artykuł 58

Skarga w sprawie naruszenia zasady pomocniczości

1. Przewodniczący Komitetu lub komisja wyznaczona do opracowania projektu opinii mogą przedstawić wniosek o wniesienie skargi lub wniosek interwencyjny do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w sprawie naruszenia zasady pomocniczości przeciwko aktowi prawnemu, którego przyjęcie na mocy Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej wymaga zasięgnięcia opinii Komitetu.
2. Komisja podejmuje decyzję większością oddanych głosów po sprawdzeniu, czy osiągnięto kworum określone w art. 64 ust. 1. Wniosek komisji przedkładany jest do decyzji Zgromadzeniu Plenarnemu, zgodnie z art. 13 lit. g), lub Prezydium, w przypadkach przewidzianych w art. 37 lit. j). Komisja uzasadnia swój wniosek w szczegółowym raporcie, w razie potrzeby uzasadniając w nim także, dlaczego należy pilnie podjąć decyzję na podstawie art. 37 lit. j).

Artykuł 59

Zaniechanie obowiązkowej konsultacji z Komitetem

1. Jeżeli w przypadkach przewidzianych przez Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej nie zasięgnięto opinii Komitetu Regionów, Przewodniczący Komitetu lub komisja mogą zaproponować Zgromadzeniu Plenarnemu, zgodnie z art. 13 lit. g), lub Prezydium, w przypadkach określonych w art. 37 lit. j), wniesienie skargi lub wniosku interwencyjnego do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.
2. Komisja podejmuje decyzję większością oddanych głosów po sprawdzeniu, czy osiągnięto kworum określone w art. 64 ust. 1. Komisja uzasadnia swój wniosek w szczegółowym raporcie, w razie potrzeby uzasadniając w nim także, dlaczego należy pilnie podjąć decyzję na podstawie art. 37 lit. j).

Artykuł 60

Sprawozdanie na temat skutków opinii

Sekretariat Generalny przynajmniej raz w roku przedkłada Zgromadzeniu Plenarnemu sprawozdanie na temat skutków opinii Komitetu, które sporządza przede wszystkim na podstawie opracowań przekazywanych mu w tym celu przez każdą właściwą komisję oraz na podstawie informacji uzyskanych od odpowiednich instytucji.

Artykuł 61

Sprawozdawcy

1. Do opracowania projektu opinii każda komisja wyznacza na wniosek przewodniczącego jednego sprawozdawcę lub, w uzasadnionych przypadkach, dwóch sprawozdawców spośród swoich członków lub należycie upoważnionych zastępców.
2. Wyznaczając sprawozdawców, każda komisja zapewnia zrównoważony podział opinii.
3. W przypadku niecierpiącym zwłoki przewodniczący komisji może w celu wyznaczenia sprawozdawcy zastosować procedurę pisemną. Przewodniczący zwraca się do członków komisji o pisemne przekazanie mu w terminie trzech dni roboczych ewentualnych sprzeciwów co do wyznaczenia proponowanego sprawozdawcy. W przypadku gdy takowe zostaną zgłoszone, decyzję podejmują wspólnie przewodniczący i pierwszy wiceprzewodniczący.
4. Jeżeli przewodniczący lub jeden z wiceprzewodniczących zostanie wyznaczony na sprawozdawcę, na czas omawiania swojego projektu opinii przekazuje kierowanie posiedzeniem któremuś z wiceprzewodniczących lub najstarszemu obecnemu członkowi.
5. Jeżeli sprawozdawca przestaje być członkiem lub zastępcą członka Komitetu, spośród grona danej komisji wyznacza się nowego sprawozdawcę należącego do tej samej grupy politycznej, stosując w razie potrzeby procedurę przewidzianą w ust. 3 niniejszego artykułu.

Artykuł 62

Grupy robocze tworzone przez komisje

1. W sytuacjach, które tego wymagają, komisje, za zgodą Prezydium, mogą tworzyć grupy robocze. W ich skład mogą wchodzić członkowie innych komisji.
2. Członek grupy roboczej, który nie jest w stanie uczestniczyć w posiedzeniu, może zostać zastąpiony przez członka lub zastępcę należącego do jego grupy politycznej, figurującego na liście zastępców dla tej grupy roboczej. Jeżeli żaden zastępca z tej listy nie jest dostępny, dany członek może zostać zastąpiony przez jakiegokolwiek członka lub zastępcę należącego do jego grupy politycznej.
3. Każda grupa robocza może wybrać spośród swoich członków przewodniczącego i wiceprzewodniczącego.
4. Grupy robocze mogą przyjmować wnioski i przedstawiać je następnie swoim komisjom.

Artykuł 63

Eksperci z ramienia sprawozdawców

1. Sprawozdawca może korzystać z pomocy eksperta.
2. Eksperci z ramienia sprawozdawców i eksperci zaproszeni przez komisję mogą występować o zwrot kosztów podróży i pobytu.
3. Eksperci nie reprezentują Komitetu i nie wypowiadają się w jego imieniu.

Artykuł 64

Kworum

1. Za kworum na posiedzeniu komisji uznaje się obecność więcej niż połowy jej członków.
2. Kworum jest sprawdzane na wniosek członka i pod warunkiem, że przynajmniej dziesięciu członków głosuje za wnioskiem o stwierdzenie kworum. Dopóki nie zostanie złożony wniosek o sprawdzenie kworum, wszystkie głosowania są ważne bez względu na liczbę obecnych. Przed przystąpieniem do sprawdzenia kworum przewodniczący może zawiesić posiedzenie komisji najwyżej na dziesięć minut. Członków, którzy zgłosili wniosek o sprawdzenie kworum, a następnie opuścili salę posiedzeń, zalicza się w poczet obecnych. Jeśli obecnych jest mniej niż dziesięciu członków, przewodniczący może orzec, że nie ma kworum.
3. Jeżeli stwierdzony zostanie brak kworum, komisja może przejść do rozpatrzenia pozostałych punktów porządku obrad, które nie wymagają przeprowadzenia głosowania, i odłożyć obrady oraz głosowania nad zawieszonymi punktami porządku obrad do następnego posiedzenia. Wszystkie decyzje i głosowania z danego posiedzenia sprzed sprawdzenia kworum pozostają ważne.

Artykuł 65

Głosowanie

Decyzje są podejmowane większością oddanych głosów. Mają tu zastosowanie przepisy art. 22 ust. 2.

Artykuł 66

Poprawki

1. Poprawki muszą zostać złożone do godz. 15.00 w dniu przypadającym na dziewięć dni roboczych przed datą posiedzenia. Termin ten może być w drodze wyjątku zmieniony przez przewodniczącego.

Poprawki na posiedzenia komisji mogą składać tylko członkowie tej komisji bądź należycie upoważnieni członkowie lub zastępcy, zgodnie z zasadami określonymi w art. 5 ust. 2. Prawo takie ma także – lecz wyłącznie w odniesieniu do własnej opinii – każdy nieposiadający upoważnienia zastępca powołany na sprawozdawcę.

Z prawa do składania poprawek na posiedzenia komisji może korzystać wyłącznie członek tej komisji albo należycie upoważniony inny członek bądź zastępca. Poprawki przepisowo zgłoszone przed utratą statusu członka lub zastępcy członka Komitetu bądź też przed udzieleniem lub wycofaniem pełnomocnictwa zachowują ważność.

Poprawki są tłumaczone w trybie priorytetowym i przekazywane sprawozdawcy, aby umożliwić mu przekazanie jego poprawek sprawozdawcy do Sekretariatu Generalnego przynajmniej na trzy dni robocze przed otwarciem posiedzenia. Poprawki sprawozdawcy muszą wyraźnie odnosić się do jednej poprawki lub kilku poprawek, o których mowa w akapicie pierwszym. Poprawki sprawozdawcy muszą być dostępne w formie elektronicznej zaraz po ich przetłumaczeniu, zaś najpóźniej w chwili otwarcia posiedzenia powinny zostać rozdane w wersji papierowej.

Stosuje się odpowiednio przepisy art. 24 ust. 1–6.

2. Głosowanie nad poprawkami następuje w kolejności punktów projektu opinii, które są rozpatrywane.
3. Ostateczne głosowanie dotyczy całości tekstu w brzmieniu uwzględniającym ewentualne poprawki. Jeśli opinia nie uzyskała większości oddanych głosów, komisja postanawia:
 - poddać ponownie pod dyskusję i głosowanie projekt opinii z uwzględnieniem poprawek przyjętych przez komisję, zgodnie z przepisami art. 54, albo
 - wyznaczyć nowego sprawozdawcę i tym samym rozpocząć nowy proces opracowywania opinii,
 - albo też odstąpić od opracowania opinii.
4. Po przyjęciu projektu opinii przez komisję przewodniczący komisji przekazuje ten dokument Przewodniczącemu Komitetu.

Artykuł 67

Decyzja o niewydawaniu opinii

1. Właściwa komisja może zdecydować o odstąpieniu od opracowania opinii w danej sprawie, jeśli uzna, że dany wniosek o konsultację w rozumieniu art. 41 lit. a) nie ma wpływu na interesy regionalne lub lokalne bądź nie ma znaczenia politycznego. Sekretarz generalny informuje o tej decyzji odpowiednie instytucje europejskie.
2. Właściwa komisja może postanowić o niewydawaniu opinii w danej sprawie, mimo że w jej ocenie wniosek o konsultację w rozumieniu art. 41 lit. a) jest istotny, jeśli uzna, że nowa opinia nie jest konieczna ze względu na priorytety lub w związku z przyjęciem zbliżonych opinii w niedawnej przeszłości. W takim wypadku Komitet może odpowiedzieć instytucjom Unii Europejskiej w formie pisma uzasadniającego odstąpienie od wydania opinii podpisanego przez Przewodniczącego Komitetu. Pismo przygotowuje przewodniczący właściwej komisji w porozumieniu ze sprawozdawcami poprzednich opinii w tej samej sprawie.

Artykuł 68

Procedura pisemna

1. W wyjątkowych okolicznościach przewodniczący komisji może zastosować procedurę pisemną w celu przyjęcia decyzji dotyczącej funkcjonowania tej komisji.
2. Przewodniczący przekazuje członkom propozycję decyzji i zwraca się do nich o powiadomienie go na piśmie w ciągu trzech dni roboczych o ewentualnych zastrzeżeniach.
3. Uznaje się, że decyzja zostaje podjęta, o ile nie wpłyną zastrzeżenia od co najmniej sześciu członków.

Artykuł 69

Przepisy mające zastosowanie do komisji

Stosuje się odpowiednio art. 11, art. 12 ust. 2, art. 17 ust. 1–3 i art. 20.

ROZDZIAŁ 6

Administracja Komitetu

Artykuł 70

Sekretariat Generalny

1. Komitet jest wspomagany przez Sekretariat Generalny.
2. Sekretariatem Generalnym kieruje sekretarz generalny.

3. Prezydium, działając na wniosek sekretarza generalnego, określa organizację Sekretariatu Generalnego tak, aby mógł on zapewnić odpowiednie funkcjonowanie Komitetu oraz jego organów, jak również służyć pomocą członkom Komitetu w wypełnianiu ich obowiązków. Określa ono przy tym zakres usług, jakie administracja powinna świadczyć członkom, delegacjom krajowym, grupom politycznym i członkom niezrzeszonym.
4. Sekretariat Generalny sporządza protokoły z obrad organów Komitetu.

Artykuł 71

Sekretarz generalny

1. Sekretarz generalny jest odpowiedzialny za wprowadzanie w życie decyzji podjętych przez Prezydium lub Przewodniczącego, zgodnie z niniejszym regulaminem i obowiązującymi przepisami. Sekretarz generalny uczestniczy z głosem doradczym w posiedzeniach Prezydium, które protokołuje.
2. Sekretarz generalny sprawuje swoją funkcję pod kierownictwem Przewodniczącego, który reprezentuje Prezydium. Co roku sekretarz generalny udostępnia Prezydium roczne sprawozdanie z działalności dotyczące pełnienia przez niego funkcji delegowanego urzędnika zatwierdzającego i przedstawia streszczenie tego sprawozdania do ewentualnej dyskusji.

Artykuł 72

Zatrudnienie sekretarza generalnego

1. Prezydium zatrudnia sekretarza generalnego na podstawie decyzji przyjętej większością dwóch trzecich oddanych głosów i po sprawdzeniu kworum określonego w art. 38 ust. 2 zdanie pierwsze.
2. Sekretarz generalny jest zatrudniany na pięć lat. Szczegółowe warunki jego umowy o pracę ustala Prezydium, zgodnie z przepisami art. 2 i odpowiednimi przepisami warunków zatrudnienia innych pracowników Unii Europejskiej.

Mandat sekretarza generalnego może być przedłużony tylko raz, maksymalnie na pięć lat.

Funkcje sekretarza generalnego, w przypadku jego nieobecności lub niemożności pełnienia przez niego funkcji, wykonuje dyrektor wyznaczony przez Prezydium.

3. W odniesieniu do sekretarza generalnego uprawnienia nadane przez warunki zatrudnienia innych pracowników Unii Europejskiej organom uprawnionym do zawierania umów o pracę są wykonywane przez Prezydium.

Artykuł 73

Regulamin pracowniczy urzędników Unii Europejskiej i warunki zatrudnienia innych pracowników Unii Europejskiej

1. Uprawnienia nadane przez regulamin pracowniczy Unii Europejskiej organowi powołującemu wykonywane są:
 - w przypadku urzędników grup zaszeregowania 5–12 w grupie funkcyjnej AD oraz urzędników grupy funkcyjnej AST – przez sekretarza generalnego,
 - w przypadku innych urzędników – przez Prezydium na wniosek sekretarza generalnego.
2. Uprawnienia nadane przez warunki zatrudnienia innych pracowników Unii Europejskiej organom uprawnionym do zawierania umów o pracę wykonywane są:
 - w przypadku zatrudnionych na czas określony pracowników grup zaszeregowania 5–12 w grupie funkcyjnej AD oraz zatrudnionych na czas określony pracowników grupy funkcyjnej AST – przez sekretarza generalnego,
 - w przypadku innych pracowników zatrudnionych na czas określony – przez Prezydium na wniosek sekretarza generalnego,
 - w przypadku pracowników zatrudnionych na czas określony w gabinecie Przewodniczącego lub pierwszego wiceprzewodniczącego:
 - w przypadku pracowników grup zaszeregowania 5–12 w grupie funkcyjnej AD, jak również w przypadku pracowników grupy funkcyjnej AST – przez sekretarza generalnego na wniosek Przewodniczącego,
 - w przypadku innych pracowników grupy funkcyjnej AD – przez Prezydium na wniosek Przewodniczącego.

Pracownicy zatrudnieni na czas określony w gabinecie Przewodniczącego lub pierwszego wiceprzewodniczącego zatrudniani są na okres do końca kadencji Przewodniczącego lub pierwszego wiceprzewodniczącego:

— w przypadku pracowników kontraktowych, doradców specjalnych i personelu miejscowego – przez sekretarza generalnego, na zasadach ustalonych w warunkach zatrudnienia innych pracowników Unii Europejskiej.

3. Prezydium oraz sekretarz generalny mogą przekazywać uprawnienia nadane im na mocy niniejszego artykułu.

Decyzje o przekazaniu uprawnień określają zakres przekazywanych uprawnień, ich ograniczenia i okres obowiązywania, a także to, czy beneficjenci tych uprawnień mogą je przekazywać innym osobom.

Artykuł 74

Obrady przy drzwiach zamkniętych

Prezydium obraduje przy drzwiach zamkniętych, jeśli podejmuje decyzje na mocy art. 72 i 73.

Artykuł 75

Budżet

1. Komisja Spraw Finansowych i Administracyjnych przedkłada Prezydium wstępny projekt preliminarza dochodów i wydatków Komitetu na kolejny rok budżetowy. Prezydium przedstawia projekt preliminarza dochodów i wydatków do zatwierdzenia Zgromadzeniu Plenarnemu.

Przewodniczący, po konsultacji z Konferencją Przewodniczących, przedkłada Prezydium ogólne wytyczne strategiczne, które następnie są przedstawiane Komisji Spraw Finansowych i Administracyjnych w celu opracowania budżetu na rok n+2.

2. Zgromadzenie Plenarne zatwierdza preliminarz dochodów i wydatków Komitetu i przekazuje go Komisji, Radzie i Parlamentowi Europejskiemu w czasie pozwalającym na dotrzymanie terminów określonych w przepisach budżetowych.
3. Przewodniczący Komitetu, po konsultacji z Komisją Spraw Finansowych i Administracyjnych, wykonuje zestawienie dochodów i wydatków lub zleca jego wykonanie, zgodnie z wewnętrznymi przepisami finansowymi przyjętymi przez Prezydium. Przewodniczący realizuje to zadanie zgodnie z przepisami rozporządzenia finansowego mającymi zastosowanie do budżetu ogólnego Unii Europejskiej.

TYTUŁ III

PRZEPISY OGÓLNE

ROZDZIAŁ 1

Współpraca oraz przekazywanie i publikacja dokumentów

Artykuł 76

Umowy o współpracy

Prezydium może na wniosek sekretarza generalnego zawierać umowy o współpracy, aby ułatwić wykonywanie kompetencji Komitetu w kontekście stosowania Traktatów lub aby usprawnić współpracę polityczną.

Artykuł 77

Przekazywanie i publikacja opinii i rezolucji

1. Opinie Komitetu, jak również komunikaty dotyczące stosowania procedury uproszczonej, zgodnie z art. 27, bądź dotyczące decyzji o niewydawaniu opinii, zgodnie z art. 67, są kierowane do Rady, Komisji i Parlamentu Europejskiego. Podobnie jak rezolucje, są one przekazywane przez Przewodniczącego.
2. Opinie i rezolucje publikuje się w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

ROZDZIAŁ 2

Rozpowszechnianie informacji, jawność i oświadczenie o korzyściach finansowych członków

Artykuł 78

Publiczny dostęp do dokumentów

1. Każdy obywatel Unii oraz każda osoba fizyczna lub osoba prawna zamieszkała lub mająca siedzibę statutową w jednym z państw członkowskich ma prawo dostępu do dokumentów Komitetu Regionów, zgodnie z przepisami Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, z zastrzeżeniem zasad, warunków

i ograniczeń ustalonych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1049/2001 i zgodnie z zasadami ustalonymi przez Prezydium Komitetu. Innym osobom fizycznym i osobom prawnym udostępnia się dokumenty Komitetu w miarę możliwości na tych samych warunkach.

2. Komitet tworzy rejestr swych dokumentów. W tym celu Prezydium przyjmuje przepisy wewnętrzne regulujące warunki dostępu i ustala listę dokumentów bezpośrednio dostępnych.

Artykuł 79

Oświadczenie o korzyściach finansowych członków

Obejmując stanowisko w Komitecie, członkowie wypełniają oświadczenie o korzyściach finansowych według przyjętego przez Prezydium wzorca, aktualizują je i udostępniają publicznie.

ROZDZIAŁ 3

Zasady używania języków

Artykuł 80

System tłumaczeń ustnych

W miarę możliwości podejmowane są środki w celu ułatwienia realizacji następujących zasad dotyczących tłumaczeń ustnych:

- a) Debaty Komitetu mogą być prowadzone we wszystkich językach urzędowych, chyba że Prezydium postanowi inaczej.
- b) Wszyscy członkowie mają prawo do wypowiadania się na sesji plenarnej w wybranym przez siebie języku urzędowym. Wypowiedzi wygłaszane w jednym z języków urzędowych są tłumaczone symultanicznie na pozostałe języki urzędowe oraz na każdy inny język uznany przez Prezydium za niezbędny. Zasada ta odnosi się również do języków, co do których istnieje taka możliwość zgodnie z porozumieniami administracyjnymi, jakie Komitet zawarł z różnymi państwami członkowskimi.
- c) Na posiedzeniach Prezydium, komisji i grup roboczych dostępne jest tłumaczenie ustne z tych języków i na te języki, którymi posługują się członkowie, którzy potwierdzili swój udział w danym posiedzeniu.

ROZDZIAŁ 4

Obserwatorzy

Artykuł 81

Obserwatorzy

1. Po podpisaniu przez dane państwo traktatu o przystąpieniu do Unii Europejskiej Przewodniczący, uzyskawszy zgodę Prezydium, może zwrócić się do rządu państwa przystępującego o wyznaczenie obserwatorów w liczbie równej liczbie przyszłych miejsc w Komitecie przyznanych temu państwu.
2. W oczekiwaniu na wejście w życie traktatu akcesyjnego obserwatorzy biorą udział we wszystkich pracach Komitetu lub w ich części i dysponują prawem zabierania głosu w organach Komitetu.

Nie mają prawa do głosowania ani do kandydowania w wyborach dotyczących stanowisk w Komitecie. Ich udział w pracach Komitetu nie ma żadnego wpływu prawnego na działania Komitetu.

3. W odniesieniu do korzystania z infrastruktury Komitetu oraz zwrotu kosztów ponoszonych z tytułu działań obserwacyjnych obserwatorzy traktowani są tak samo jak członkowie Komitetu, w ramach środków finansowych przyznanych w tym celu w odpowiedniej linii budżetowej.

ROZDZIAŁ 5

Regulamin wewnętrzny

Artykuł 82

Zmiana regulaminu wewnętrznego

1. Zgromadzenie Plenarne większością głosów swoich członków decyduje o tym, czy istnieje potrzeba zmiany niektórych części lub całości niniejszego regulaminu wewnętrznego.

2. Zgromadzenie Plenarne powierza komisji *ad hoc* opracowanie sprawozdania i projektu tekstu, na podstawie których zatwierdza nowe przepisy większością głosów swoich członków. Nowe przepisy wchodzi w życie dzień po ich opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 83

Zarządzenia Prezydium

Prezydium może określić w drodze zarządzeń przepisy wykonawcze do niniejszego regulaminu, w zgodności z jego przepisami.

Artykuł 84

Wejście w życie regulaminu wewnętrznego

Niniejszy regulamin wewnętrzny wchodzi w życie dzień po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Portal EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL